

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

van

WOENSDAG 17 MAART 2010

Namiddag

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

du

MERCREDI 17 MARS 2010

Après-midi

Le développement des questions et interpellations commence à 14.35 heures. La réunion est présidée par M. François-Xavier de Donnea.

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 14.35 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer François-Xavier de Donnea.

01 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Klimaat en Energie over "problemen bij hypothecair krediet" (nr. 20152)

01 Question de M. Peter Logghe au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les problèmes liés au crédit hypothécaire" (n° 20152)

01.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, ik had de minister van Energie aangeschreven. Minister Reynders zou antwoorden, maar uiteindelijk kom ik bij u terecht.

Uit de studie van Immotheek blijkt dat hypothecaire leningen met een jaarlijks aanpasbare rente de voorbije tien jaar nog nooit zo duur zijn geweest, in tegenstelling tot wat de modale burger zou denken. De intrestvoeten zijn laag, dus men verwacht dat de hypothecaire leningen wel goedkoop zouden zijn. Daarnaast worden er steeds meer hypothecaire leningen gesloten door wettelijk samenwonenden, waardoor er problemen kunnen ontstaan met de dekking van de schuldsaldoverzekerings. Maatregelen dringen zich op.

Kent u de resultaten van de studie van Immotheek?

Immotheek is een onafhankelijke kredietbemiddelaar, die met zowat alle kredietmaatschappijen werkt en een vrij goed beeld van de markt heeft. Volgens zijn bevindingen heeft de financiële crisis vooral de risicopremie doen stijgen.

Klopt zulks met uw bevindingen? Worden er concrete maatregelen genomen? Zijn er marktvergelijkingen voor de risicopremie? Betaalt men momenteel meer risicopremie dan pakweg vijf jaar geleden?

Daarnaast zijn er nogal wat problemen met de schuldsaldoverzekerings bij wettelijk samenwonenden.

Door het feit dat de overlevende partner geen wettelijke erfgenaam is, is men dus als wettelijk samenwonenden verplicht om tweemaal een dekking van 100 % te nemen, indien men de partner niet in de problemen wil brengen op het moment dat een van beiden overlijdt. Wordt er een wettelijk initiatief genomen, mijnheer de staatssecretaris, om in die materie een en ander op te lossen?

Mijn derde vraag is de volgende. Nog steeds denkt de meerderheid van de klanten die een hypothecaire lening afsluit, dat ze hun loon moet storten op een rekening van de bank waarbij ze de hypothecaire lening hebben gesloten. Misschien wordt het tijd om daarover een nieuwe informatiecampagne te starten.

01.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Ten eerste, ik ken die studie persoonlijk niet, maar ik neem nota van de conclusies, waarin een verhoging van de risicopremie wordt bevestigd. Voor zover ik weet, zijn er in verband daarmee geen recente wetenschappelijke studies gebeurd. De verhoging van de risicopremie kan verklaard worden op grond van de algemene economische situatie en de onzekerheden in verband met de evolutie van zowel het kredietrisico als van de immobiëlenmarkt zelf. Het lijkt mij niet onlogisch dat de belangrijkste spelers op de markt hun risico's voorzichtig proberen in te schatten.

Uw tweede vraag betreft eigenlijk het verschil inzake erfrecht tussen gehuwden en wettelijk of feitelijk samenwonenden. Het antwoord op de vraag of daarin enig wettelijk initiatief nodig is, behoort tot de bevoegdheid van de minister van Justitie.

Op uw derde vraag kan ik het volgende antwoorden. Het is inderdaad een praktijk die vaak voorkomt, namelijk dat de kredietnemers hun loon laten storten op een rekening bij hun hypothecaire kredietgever. Heel wat kredietgevers bieden een rentevoetvermindering aan, zolang de kredietnemer de loondomiciliëring aanhoudt. Ook al heeft de kredietnemer te allen tijden een opzegmogelijkheid, toch moet er rekening mee gehouden worden dat de rentekorting kan wegvallen, zodat de rentevoet van de kredietovereenkomst verhoogd wordt. De problematiek van het gezamenlijke aanbod als dusdanig, behoort tot de bevoegdheid van de minister van Ondernemen en Vereenvoudigen.

Het spreekt voor zich dat de kredietnemer op een zo uitgebreid mogelijke manier geïnformeerd moet worden over zijn rechten en plichten inzake het hypothecaire krediet. Zo voorziet de wet op het hypothecair krediet onder meer in de verplichting om een prospectus ter beschikking te stellen aan de kredietnemers, waarin de belangrijkste informatie betreffende de aangeboden kredieten en de voorwaarden zijn opgenomen.

01.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb niet veel gehoord dat ik nog niet wist. Ik had de vraag evengoed niet kunnen stellen. Ik weet ook wel dat er een prospectus moet worden voorgelegd, ik ken dat allemaal. Mijn vragen zijn eigenlijk niet onmiddellijk beantwoord. Ik zal ze dus opnieuw indienen, dit keer wat scherper gesteld.

Ik wist bijvoorbeeld ook dat erfrecht tot de bevoegdheid van de minister van Justitie behoort. Dat was de vraag niet. De vraag was of er zich inderdaad nog altijd problemen voordoen wat betreft de schuldsaldoverzekeringen en het feit dat men tweemaal een dekking van 100 % moet hebben. Ik wou ook weten of in dat verband eventueel initiatieven vanuit onze commissie werden voorbereid. Ik ga ervan uit dat er geen initiatieven worden voorbereid. Ik stel de vraag opnieuw, iets anders geformuleerd.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van de heer Roland Defreyne aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het statuut van makelaar in bank- en beleggingsdiensten" (nr. 19898)

02 Question de M. Roland Defreyne au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le statut de courtier en services bancaires et d'investissement" (n° 19898)

02.01 Roland Defreyne (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, de wet van 22 maart 2006 op de bemiddeling in bank- en beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten, gewijzigd door het koninklijk besluit van 27 april 2007 tot omzetting van een Europese richtlijn over de markten voor financiële instrumenten heeft het statuut geregeld van de makelaar in bank- en beleggingsdiensten.

Het nieuwe artikel 12, § 1, van die wet stelt dat een makelaar in bank- en beleggingsdiensten niet mag bemiddelen voor de nevendienst die bedoeld is in artikel 46secundo, 1^e, van de wet op de beleggingsdiensten, namelijk: de bewaring en het beheer van financiële instrumenten van cliënten, met inbegrip van de bewaarneming en de daarmee samenhangende diensten, zoals contanten- en zekerhedenbeheer.

In afwijking van het eerste lid mag de bankmakelaar wel voor eigen rekening diensten van beleggingsadvies aanbieden. De Koning kan de specifieke organisatorische regels, evenals de gedragsregels, opleggen aan de makelaars in bank- en beleggingsdiensten die voor eigen rekening dergelijke diensten van beleggingsadvies aanbieden.

De sector wacht op het koninklijk besluit dat de specifieke organisatorische regels, evenals de gedragsregels, oplegt aan de makelaars in bank- en beleggingsdiensten die voor eigen rekening diensten van beleggingsadvies aanbieden.

De vragen die ik u wil stellen, zijn de volgende. Wanneer mogen wij dit koninklijk besluit verwachten? En wat is de oorzaak van het uitblijven van dit koninklijk besluit?

02.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, het koninklijk besluit waarnaar het geachte lid verwijst, is in voorbereiding. Het zal hopelijk in de loop van de volgende maanden kunnen worden genomen. Zoals u weet, is de regering een geheel van maatregelen ter verhoging van de

consumentenbescherming aan het bestuderen. Het uitstel heeft ook te maken met het gecoördineerd laten verlopen van al deze werkzaamheden. Het besluit is wel op komst.

02.03 Roland Defreyne (Open Vld): Ik hoop met u, mijnheer de staatssecretaris, dat het een vlugge komst zal zijn.

Er is nogal wat diversiteit op het speelveld van de bankmakelaars. De ene is al inventiever dan de andere om beleggingsadvies te kunnen verstrekken. Het besluit zal zeker ten goede komen aan de consument-spaarder, die degelijk advies moet krijgen. Het zal ook ten goede komen aan de bankmakelaars, die zullen weten aan welke spelregels zij zich moeten houden. Bedankt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Le développement des questions et interpellations est suspendu de 14.45 heures à 15.01 heures.
De behandeling van de vragen en interpellaties wordt geschorst van 14.45 uur tot 15.01 uur.*

*Voorzitter: Hendrik Bogaert.
Président: Hendrik Bogaert.*

03 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Rita De Bont aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de stappen die moeten worden gezet in verband met de achterstand bij de federale aankoopcomités en onteigeningscomités" (nr. 20178)
- de heer Jenne De Potter aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de werklasmeting bij de aankoopcomités van FOD Financiën" (nr. 20397)

03 Questions jointes de

- Mme Rita De Bont au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les démarches à entreprendre en vue de résorber l'arriéré auprès des comités d'acquisition et d'expropriation fédéraux" (n° 20178)
- M. Jenne De Potter au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la mesure de la charge de travail des comités d'acquisition du SPF Finances" (n° 20397)

03.01 Rita De Bont (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, begin dit jaar heb ik de minister van Financiën ondervraagd in verband met de achterstand bij de federale aankoopcomités en onteigeningscomités, waarover ook Vlaams minister Hilde Crevits hem had aangesproken.

Hij bevestigde dat hij op 24 november een brief heeft ontvangen van mevrouw Crevits. Hij heeft zijn administratie om advies gevraagd en gevraagd om een antwoord op te stellen. Het lijkt mij dat die administratie ruim de tijd neemt hiervoor, want op 24 februari 2010 had mevrouw Crevits nog steeds geen formeel antwoord van de minister ontvangen.

Hij had inmiddels wel, op 26 november, een studieopdracht gegeven, namelijk de studie Aankoopcomités 2009 C 15, om te onderzoeken wat er eigenlijk allemaal kon verbeterd worden om tot een efficiëntere werking te komen.

Ik ben nieuwsgierig om te vernemen hoe het met deze studie staat. Gaat dat ook zo traag? De minister van Financiën vindt dat blijkbaar allemaal niet zo dringend, want hij zei dat de Gewesten niet verplicht zijn om op de diensten van de aankoopcomités een beroep te doen.

Mevrouw Crevits beweert echter dat hoewel er geen wettelijke verplichting is er wel een protocol bestaat, het protocol van 5 maart 1985 tussen de federale regering en de regeringen van de Gemeenschappen en de Gewesten, dat de bevoegdheden regelt en dat aan de Gemeenschappen opdraagt om toch een beroep te doen op deze aankoopcomités. Dit protocol kan alleen door de federale overheid worden aangepast of veranderd.

Als dat dan gebeurt, dan kunnen de hangende dossiers behandeld worden door de dienst Vastgoedakten van de Vlaamse Overheid, maar zij zou hiervoor landmeters-experts moeten inschakelen, die dan ook op

een juridisch sluitende wijze zouden moeten kunnen toegang krijgen tot de patrimoniumdocumentatie van de federale overheidsdienst Financiën om hun opdracht fatsoenlijk te kunnen uitoefenen. Daarvoor zou de FOD Financiën een oplossing moeten bedenken of onderhandelen.

Heeft de minister inmiddels al een formeel antwoord gegeven aan mevrouw Crevits in verband met de gestelde vragen?

Is men bereid het samenwerkingsprotocol van 5 maart 1985 tussen de federale regering en de regeringen van de Gemeenschappen en de Gewesten aan te passen? In welke zin zal men het dan aanpassen en wanneer?

Bent u bereid de landmeters-experten van de Vlaamse overheid toegang te verlenen tot de patrimoniumdocumentatie van de federale overheidsdienst Financiën?

Ten slotte en vanuit mijn vrouwelijke nieuwsgierigheid, hoever staat het met de op 26 november aangekondigde studieopdracht?

03.02 Jenne De Potter (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik wil ook terugkomen op een problematiek die hier al meermaals aan bod is gekomen, met name de achterstanden bij de federale aankoopcomités. In het antwoord van de minister van Financiën van 23 juni kondigde hij aan dat na het zomerreces van 2009, wat toch al een tijdje achter ons ligt, de werklast van de aankoopcomités zou worden gemeten in het kader van de uitvoering van Coperfin en met het oog op de voorbereiding van het personeelsplan 2010. In dat personeelsplan zou binnen de beschikbare globale enveloppe een gerichte werving voor kritische functies worden verricht.

Bovendien kondigde de minister ook een studieopdracht over de problematiek van de werking en de achterstand bij de aankoopcomités aan. Die studie moet voorstellen van oplossingen uitwerken om de effectiviteit, de efficiëntie en de resultaat- en klantgerichtheid van de werking van de comités te verhogen.

Ten eerste, wat zijn de concrete resultaten van de werklastmeting? Wat zijn de conclusies die u aan de resultaten van de werklastmeting verbindt?

Ten tweede, hebt u maatregelen genomen als reactie op de werklastmeting?

Ten derde, was er een specifieke reden om in het najaar van 2009 een dergelijke werklastmeting in te voeren?

Ten vierde, is het de bedoeling op basis van de werklastmeting een herverdeling van het personeel binnen de Patrimoniumdocumentatie door te voeren? Zo ja, op welke manier zult u dat doen?

Ten slotte, welke voorstellen zijn naar voren gekomen in de studieopdracht die op 26 november 2009 werd uitgeschreven? Wat is uw reactie op die voorstellen?

03.03 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, mevrouw De Bont, de minister heeft wel een antwoord gegeven aan mevrouw Crevits en aan de premier. Ik heb hier een kopie van de twee brieven.

Het protocol van 5 maart 1985 is eigenlijk een samenwerkingsakkoord avant la lettre. Het resulteerde in de wet van 18 december 1986 en diverse decreten, waaronder dat van de Vlaamse Raad van 23 december 1986. Die teksten bevatten geen wettelijke verplichting voor de Gewesten en de Gemeenschappen een beroep te doen op de federale aankoopcomités. Al bepaalt het voormelde protocol dat de Gewesten en Gemeenschappen een beroep doen op de aankoopcomités, het stelt ook expliciet dat het beroep op de comités geen afbreuk doet aan het recht van de executieven aan een van hun leden de bevoegdheid te delegeren de akten betreffende de verwerving van onroerende goederen op te maken.

Dat samenwerkingsprotocol wordt door mij, de minister en zijn administratie met respect voor de autonomie van de Gewesten en de Gemeenschappen geïnterpreteerd als een mogelijkheid die aan de Gewesten en Gemeenschappen wordt geboden om op de diensten van de aankoopcomités een beroep te doen.

De Gewesten en Gemeenschappen kunnen project per project beslissen om al dan niet een beroep te doen

op de medewerking van de aankoopcomités. Ik ben hoe dan ook bereid met de Gewesten en Gemeenschappen te praten over de verdere samenwerking met de aankoopcomités. Ik wens hiervoor evenwel de resultaten en aanbevelingen af te wachten van de aan de gang zijnde studieopdracht in verband met de aankoopcomités.

Voor uw derde vraag kan ik u verwijzen naar de antwoorden van de minister op de schriftelijke vraag nr. 289 van de heer Jenne De Potter over de toegang van erkende landmeters tot de Patrimoniumdocumentatie.

Wat uw vierde vraag betreft, de kick-off meeting van de bedoelde studieopdracht die wordt uitgevoerd door het studiebureau McKinsey heeft plaatsgevonden op 3 maart 2010. De resultaten van deze studie worden verwacht tegen eind april.

Ik kan op de aanvullende vraag van de heer De Potter het volgende antwoorden. In deze studie zal ook het aspect werklasmeting worden opgenomen. Hierbij zal onder meer gebruik worden gemaakt van de in het jaar 2009 in het kader van de uitvoering van Coperfin opgestarte herevaluatie van de benodigde personeelsenveloppe. Deze herevaluatieoefening bevindt zich thans in een eindstadium zodat deze zal kunnen worden opgenomen in de lopende studieopdracht. Deze oefening werd opgestart in het najaar van 2009 ter voorbereiding van de op stapel staande overgang naar de to be Coperfinstructuren en de to be functies. Ik wacht het resultaat van de studieopdracht af om conclusies te trekken met betrekking van de aankoopcomités in de toekomst.

Op basis van onder andere vaststellingen met betrekking tot de zeer ongunstige leeftijdspiramide bij de aankoopcomités en de al van bij het begin van de herevaluatieoefening gedane vaststelling dat de stock van te behandelen dossiers groot blijft, werd eind 2009 in het ontwerp van personeelsplan 2010 de gerichte werving van 11 niveau A's met een juridisch profiel en ervaring in de vastgoedsector, specifiek voor de aankoopcomités, opgenomen. Ik verwijs naar het antwoord op de mondelinge parlementaire vraag nr. 19791 van de heer Guy Coëme over hetzelfde onderwerp.

03.04 Rita De Bont (VB): Mijnheer de staatssecretaris, het is duidelijk dat de Gemeenschappen en Gewesten geen beroep moeten doen op die aankoopcomités. Ik kan niet beoordelen of het hen in de realiteit mogelijk gemaakt wordt, want ik ken het antwoord op die schriftelijke vraag niet. Ik zal die eens bestuderen. Zij moeten blijkbaar toegang krijgen tot de documentatie inzake die federale mogelijkheid. Als het mogelijk is, meen ik dat een deel van het werk van de federale overheid kan worden gedelegeerd aan de Gemeenschappen en de Gewesten.

Zoals ook op andere vragen al is geantwoord, kampt men met een tekort aan personeel in die diensten en is er ook geen belangstelling voor. Dat geeft problemen, zowel aan Franstalige als aan Nederlandstalige kant. Ik zal het schriftelijke antwoord bestuderen en hoop dat het ook duidelijk is voor mevrouw Crevits, zodat zij voort kunnen werken. Dank u.

03.05 Jenne De Potter (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord. Ten behoeve van mevrouw De Bont moet ik zeggen dat ingevolge het antwoord gezegd is dat landmeters-experts wel degelijk toegang kunnen krijgen tot de patrimoniumdocumentatie wanneer een aantal voorwaarden vervuld is.

Ik betreur dat wij nog steeds niet kunnen beschikken over de werklasmeting. Die wordt opnieuw geëvalueerd. Ik kan begrijpen dat dit gebeurt in het raam van de nieuwe studieopdracht, maar dit probleem sleept al zo lang aan dat ik mij soms vragen stel bij de activiteiten om het probleem op te lossen. Eind april zal ik nog eens terugkomen met de vraag of er al resultaten zijn van die studieopdracht en wat u doet om dit probleem, dat al lang aansleept, op te lossen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Samengevoegde vragen van

- de heer Raf Terwingen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de vergoeding van de juridische tweedelijsbijstand" (nr. 19841)
- mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de juridische tweedelijsbijstand" (nr. 20374)

04 Questions jointes de

- M. Raf Terwingen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la rémunération de l'aide juridique de deuxième ligne" (n° 19841)

- Mme Sabien Lahaye-Battheu au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'aide juridique de deuxième ligne" (n° 20374)

04.01 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag handelt over het toe te passen fiscaal regime op de vergoedingen die advocaten krijgen wanneer zij in het kader van de juridische tweedelijnsbijstand zijn opgetreden. Het gaat zeggend over de voormalige pro-Deovergoedingen.

Dit soort prestaties en de vergoedingen daaraan verbonden worden vaak laattijdig uitbetaald. Pas één, twee of drie jaar later dan de werkelijke verleende prestaties, worden de inkomsten door de advocaten geïnd. Dat is het probleem. Bijvoorbeeld de inkomsten voor de prestaties die door de advocaten pro Deo verricht zijn in het gerechtelijk jaar 2008-2009 zullen pas uitbetaald worden ten vroegste in juni 2010, naar alle veronderstelling.

Dan is het blijkbaar zo dat er geen uniformiteit is over het toe te passen fiscale regime. Sommige belastingcontroleurs beschouwen dit soort van uitbetalingen in hoofde van de advocaten als laattijdige inkomsten en laattijdige betalingen en daardoor kan er vaak een voordeliger fiscaal regime genoten worden dan bij andere belastingcontroleurs die dat niet doen, die dat niet beschouwen als laattijdige betalingen, waardoor er dus wordt belast in het jaar van de ontvangst zelf.

Vooraf jonge advocaten werken pro Deo, dat hoeft ik u niet te zeggen. Dit soort advocaten heeft in het begin van de carrière vaak niet zoveel eigen inkomsten. Zij hebben er dus alle belang bij dat dit wordt aanzien, als het pas twee tot drie jaar later wordt uitbetaald, als laattijdige betalingen. In de andere gevallen, als men het beschouwt als niet-laattijdige betalingen, dreigt men belast te worden aan de hogere aanslagvoet waarin men dan valt, omdat men dan reeds een paar jaar advocaat is en dus meer verdient.

Mijnheer de staatssecretaris, kunt u bevestigen dat betalingen die gedaan worden in het kader van de tweedelijnsbijstand, zoals ik daarnet heb geschetst, als achterstallige erelonen moeten beschouwd worden en derhalve van het voordelige fiscaal tarief kunnen genieten?

Zo ja, kunt u mij dan medelen op welke manier u duidelijke instructies gaat geven aan uw belastingcontroleurs op het terrein, zodat overal hetzelfde wordt toegepast, want er is wel degelijk een divergentie?

Zo nee, wat zijn de redenen hiervoor, waarom u het niet als achterstallige betalingen zult beschouwen?

04.02 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat ook over de juridische tweedelijnsbijstand, maar dan een ander facet ervan, namelijk de toekenning van de juridische tweedelijnsbijstand.

Om te bepalen of iemand in aanmerking komt voor juridische tweedelijnsbijstand kan het Bureau in principe afdaan op meer dan alleen de beroepsinkomsten en/of eventuele vervangingsinkomsten. Zo kunnen bijvoorbeeld ook inkomsten uit onroerende goederen, zoals huur, en roerende inkomsten, zoals intresten, in rekening worden genomen. Dat is tenminste het principe, maar in de praktijk loopt deze controlemogelijkheid eerder stroef. Het probleem is dat het Bureau Juridische Bijstand niet over de nodige instrumenten beschikt om te controleren of de rechtszoekende over andere inkomsten beschikt dan deze uit arbeid. In Nederland lost men dit zeer eenvoudig op door de Raad voor Rechtsbijstand inzage te geven in bepaalde gegevens van de FOD Financiën. Dit veroorzaakt geen extra inspanning in hoofde van de rechtszoekende en is een kleine moeite voor de bedienden van de Raad.

Dit is een niet-onbelangrijke problematiek, mijnheer de minister, die ook wordt aangetoond door cijfers. Er is in een jaarlijks stijgend budget voorzien voor de tweedelijnsbijstand dat momenteel meer dan 54 miljoen euro bedraagt. Samen met het budget stijgt ook het aantal zaken. In het gerechtelijk jaar 2004/2005 waren er bijvoorbeeld 148 000 aanstellingen terwijl dit in het gerechtelijk jaar 2007/2008 al was opgeklommen tot meer dan 190 000 pro-Deozaken. In dat gerechtelijk jaar kwam 92 % van de rechtszoekenden, die om bijstand verzochten, in aanmerking voor een volledig kosteloze bijstand. 4,43 % moest een eigen bijdrage betalen en de overige 3,11 % van de aanstellingen betrof ambtshalve aanstellingen.

Deze cijfers zijn van belang omdat zij aantonen dat juridische tweedelijnsbijstand geen randverschijnsel is en dat de bureaus dus dringend over goede controlemogelijkheden moeten kunnen beschikken om na te gaan of iemand werkelijk recht heeft op deze bijstand. Bovendien tonen de cijfers ook aan dat samen met het budget ook het aantal zaken stijgt wat ervoor zorgt dat de vergoeding per zaak relatief gelijk blijft. Als door een betere controle aan het licht zou komen dat sommige aanvragers toch niet in aanmerking komt voor bijstand zou deze afname van het aantal tussenkomsten ervoor kunnen zorgen dat de vergoeding per prestatie kan worden aangepast.

Mijn vragen zijn de volgende. Zijn er afspraken tussen de FOD Financiën en de Bureaus voor Juridische Bijstand over de controle-instrumenten waarover die bureaus kunnen beschikken? Tot welke gegevens hebben de BJB's nu toegang? Is volgens u een systeem zoals in Nederland ook haalbaar in ons land?

04.03 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, er werden twee aparte vragen gesteld die verband houden met de juridische tweedelijnsbijstand.

De eerste vraag ging over de aanbodzijde en de fiscalisering van de honoraria. De tweede vraag ging meer over de vraagzijde. Hoe kan men controleren of de mensen recht hebben op de juridische tweedelijnsbijstand?

Mijnheer Terwingen, wat uw vraag betreft, opdat er sprake zou kunnen zijn van laattijdige honoraria die aan de bijzondere aanslagvoet van artikel 171, ten zesde, tweede gedachtestreepje, van het Wetboek van Inkomstenbelasting 1992, onderworpen zijn, is er onder meer vereist dat de laattijdigheid door toedoen van de overheid ontstaat. Hieronder wordt verstaan dat zij te wijten is aan het verzuim, de nalatigheid of een uitzonderlijke maatregel van de uitbetalende overheid. Indien de laattijdigheid evenwel louter te wijten is aan de complexiteit van de reglementaire procedure, kan geen sprake zijn van de toepassing van een taxatie als laattijdig honorarium. Welnu, uit de feiten blijkt dat de wettelijke procedure van de vaststelling en de verdeling van de beoogde staatsvergoedingen zeer complex is en dat de overheid verplicht is de procedure te volgen. Derhalve kan niet zonder meer worden gesteld dat de laattijdige betaling van deze vergoedingen door toedoen van de overheid ontstaat. Zij lijkt veeleer een gevolg van de specifieke reglementering die moet worden gevolgd.

Slechts indien de belastingplichtige kan aantonen dat de laattijdigheid niet zozeer het gevolg is van de complexiteit van deze reglementering, maar effectief te wijten is aan de concrete nalatigheid van de uitbetalende instanties in kwestie, kan voormelde afzonderlijke aanslagvoet worden toegepast indien aan alle andere voorwaarden is voldaan. Dit kan uiteraard slechts blijken uit het onderzoek van elk geval afzonderlijk.

Mevrouw Lahaye-Battheu, ik kom tot uw vraag. Jaren geleden werd een semigeautomatiseerd systeem ingevoerd waarbij door de belastingplichtige of zijn wettelijke vertegenwoordiger een inkomstengetuigschrift kon worden opgevraagd bij de administratie der directe belastingen, teneinde als bewijs te dienen inzake kosteloze rechtsbijstand. Dit systeem is echter grotendeels in onbruik geraakt. Er wordt immers vastgesteld dat in de huidige wetgeving tot vaststelling van de voorwaarden voor het genieten van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand bepaald wordt dat de bewijsstukken aangaande het actuele gemiddelde maandelijkse netto-inkomen van het gezin dienen te worden voorgelegd, terwijl de administratie van de directe belastingen, gelet op de wettelijke aangiftetermijn inzake de inkomstenbelastingen, niet over recente en actuele informatie aangaande de inkomsten van de belastingplichtige beschikt.

Bovendien wordt opgemerkt dat in dezelfde wetgeving bepaalde rechtzoekenden vermoed worden onvermogen te zijn, louter op grond van hun sociale situatie— ik denk aan genietters van leefloon, het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, asielzoekers, enzovoort —, zodat voor die gevallen wettelijk geen bewijs van inkomsten wordt gevraagd. Indien het door mijn collega, de minister van Justitie, nuttig geacht wordt voor de toekenning van de kosteloze juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand een nieuw soort controlesysteem in te voeren, dan is de FOD Financiën bereid daaraan mee te werken.

Er dient dan uiteraard te worden onderzocht of deze samenwerking wettelijk kan worden geregeld. Teneinde alle misverstanden aangaande de controlemogelijkheden ter zake uit de weg te ruimen, wordt echter reeds nu benadrukt dat hoe dan ook enkel informatie kan worden verschaft die beschikbaar is. In dat verband wordt de aandacht erop gevestigd dat er in principe geen inlichtingen kunnen worden verschaft over inkomsten waarvan er geen aangifte is in de personenbelasting, zoals bijvoorbeeld huurinkomsten van

privéwoningen — dat kennen we niet —, vrijgestelde roerende inkomsten, enzovoort, of inkomsten waarvoor de termijn van indiening van de aangifte nog niet is verstreken. Het is dienaangaande ook belangrijk reeds nu te signaleren dat het begrip “gezin” in fiscale zin niet noodzakelijk overeenstemt met het begrip “gezin” zoals bedoeld in de wetgeving tot vaststelling van de voorwaarden voor het genieten van kosteloosheid van een juridische tweedelijsbijstand en rechtsbijstand.

04.04 Raf Terwingen (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, uw antwoord is zeer duidelijk. U zegt dat we het geval per geval moeten bekijken, maar al die pro-Deoadvocaten zitten in hetzelfde schuitje; het systeem is wat het is. Het is dus duidelijk dat die inkomsten niet mogen worden beschouwd als achterstallige betalingen. Helaas voor de advocaten, want zij kunnen in principe niets doen aan de laattijdigheid van de betaling. Dit is een onbillijke situatie.

Het is geen verwijt, maar een vaststelling, dat we wettelijk zullen moeten ingrijpen om daaraan paal en perk te stellen, want het kan niet dat jonge advocaten, die twee tot drie jaar op hun geld moeten wachten, bovendien niet eens kunnen genieten van de voordelen van het systeem.

04.05 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Dat is niet alleen voor dit beroep. De nieuwe regels moeten gelijk zijn voor alle liberale beroepen. Daarom is het moeilijk dit specifieke probleem op te lossen via een dergelijk voorstel.

04.06 Raf Terwingen (CD&V): Het specifieke probleem bestaat enkel bij de advocaten om de eenvoudige reden dat het systeem wordt toegepast bij pro-Deoadvocaten, waarbij het zo laattijdig is. Ik ken geen ander beroep dat op dezelfde manier dezelfde problematiek in concreto kent. Ik ken geen andere beroepsgroepen die op dezelfde manier worden vergoed, laat staan twee jaar na hun prestatie. Als we een wetgeving maken, moeten we erover nadenken om het principe te poneren dat dit onredelijk en onbillijk is en dat we dat moeten opentrekken.

Natuurlijk kunnen we niet over de advocaten op zich spreken, maar over alle groepen die op deze manier worden verloond. Dan spreken we enkel over de advocaten. We moeten dat alleszins doen. We moeten proberen daar wettelijk iets aan te doen. Ik zal proberen er iets op te vinden. Ik begrijp uw opmerking natuurlijk ook, mijnheer de staatssecretaris. Ik ben al langer pleitbezorger om na te denken over een andere manier van uitbetaling van de pro-Deovergoedingen. Los van het fiscaal regime kan het niet dat jonge advocaten vaak twee tot drie jaar moeten wachten op verloning van hun prestaties, al is dat nog een andere discussie.

04.07 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord, maar herhaal evenwel dat uit de cijfers blijkt dat het budget voor de tweedelijsbijstand fenomenaal stijgt van bijna 150 000 euro naar bijna 200 000 euro op vier jaar. Als wij het systeem staande willen houden is het evident dat de controle up-to-date moet zijn. Iemand die bijvoorbeeld een vervangingsinkomen heeft van 1 000 euro, maar daarnaast roerende en onroerende goederen bezit, zou eigenlijk door de controle moeten worden aangeduid als geen recht meer hebbende op tweedelijsbijstand.

Ik neem er akte van dat u zegt dat het eigenlijk met de minister van Justitie zou moeten bekeken worden en dat u bereid bent om het debat aan te gaan en om eventueel mee te werken aan een ander, beter systeem van controle bij de toekenning van tweedelijsbijstand.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Samengevoegde vragen van

- de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de uitspraak van het hof van beroep inzake kasgeldvennootschappen" (nr. 20193)
- de heer Robert Van de Velde aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de uitspraken van het hof van beroep te Antwerpen inzake kasgeldvennootschappen" (nr. 20307)

05 Questions jointes de

- M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le jugement prononcé par la cour d'appel dans l'affaire des sociétés de liquidités"

(n° 20193)

- **M. Robert Van de Velde** au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les déclarations de la cour d'appel d'Anvers concernant les sociétés de liquidités" (n° 20307)

05.01 Hagen Goyvaerts (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag gaat over de uitspraak van het hof van beroep van Antwerpen inzake kasgeldvennootschappen. Als wij het woord kasgeldvennootschap uitspreken, dan gaat bij velen in deze commissie het lampje branden van de onderzoekscommissie naar de grote fiscale fraude, die wij gehad hebben en waar wij over dat onderwerp toch het een en ander hebben gehoord en hebben besproken en waarover ook een aantal aanbevelingen werd geformuleerd.

Mijnheer de staatssecretaris, los daarvan, in een recent arrest van het hof van beroep te Antwerpen in een zaak van frauduleuze verkopen van kasgeldvennootschappen bevestigt het hof dat een kasgeldstructuur in principe een perfect legale structuur is.

Ik heb meteen een aantal vragen voor u.

Hebt u of hebben uw diensten inmiddels kennis kunnen nemen van het vermelde arrest van het hof van beroep inzake kasgeldvennootschappen?

Wat zijn de gevolgen van de beslissing van het hof van beroep voor de fiscale administratie?

Ingeval van fraude bij kasgeldvennootschappen ging het meestal om fraude in hoofde van de verkoper van een lege vennootschap. Nu lijkt de fraude te zijn gepleegd door de kopers van de aandelen van de kasgeldvennootschap. Op welke manier interpreteert u het arrest in het kader van de aanpak tegen kasgeldvennootschappen?

Welke rechtsmiddelen heeft uw administratie om buitenlandse kopers van aandelen van een kasgeldvennootschap, zeker als er fraude mee gemoeid is, te vervolgen?

Is de fiscale administratie van plan om de kopers daadwerkelijk te vervolgen?

Ik ben uitermate benieuwd naar het antwoord op mijn vijf vragen.

05.02 Robert Van de Velde (LDD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, mijn vraag ligt een beetje in dezelfde lijn, met enkele toetsen van nuances. Het hof van beroep heeft duidelijk zijn stelling meegegeven dat naar de verkoper van de kasgeldvennootschap de intentie moet bewezen worden dat de verkoop frauduleus gebeurd is.

Het is inderdaad zo dat de situatie waarin de kasgeldvennootschap zich bevindt perfect legaal is, dat die wordt overgelaten, ook tot daaraan toe, maar dat dan effectief de koper de belastingadministratie via die constructie gaat oplichten, is natuurlijk een andere zaak. Daar heeft het hof van beroep een stelling ingenomen, zeggende dat de intentie vanuit de verkoper moet bewezen zijn. Dat lijkt mij op zich een zeer aanvaardbare stelling.

Natuurlijk, dan komt men op een zeer dunne scheidingslijn, want de intentie gaan bewijzen is een zeer moeilijke zaak. Wat men wel zou kunnen doen, dat zal ik straks voor mijn repliek houden, is proberen om die intentie te materialiseren, binnen contracten en weet ik veel wat.

In elk geval, op dit moment is het zo dat de duidelijke mededeling door het hof van beroep is gegeven dat zolang de intentie niet bewezen is de verkoper ook vrijuit gaat, terwijl op dit moment de verkopers ook werden benaderd vanwege het gedacht dat zij mee in het complot zaten van de hele fraudestructuur.

Ik heb dus in dat verband een aantal gelijkaardige vragen. Hebt u intussen al kennis genomen van de gevolgen? Zijn er nog andere lopende zaken waar we in hetzelfde geval zitten en die dus riskeren herroepen te worden?

Zult u effectief overgaan tot vervolging van de koper? Dat is niet gemakkelijk want vaak krijgen we te maken met kopers die zich op een of andere manier indekken en beschermen.

Tot slot, op welke manier zult u de intentie waarnaar het hof van beroep verwijst materialiseren om ervoor te zorgen dat er een duidelijk oogmerk is dat de verkoop op dat moment begeleidt?

05.03 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: De fiscale administratie heeft wel kennis genomen van het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 10 februari van dit jaar in haar hoedanigheid van burgerlijke partij in het dossier en van schuldeiser in het faillissement van een andere vennootschap waarvan de curator zich burgerlijke partij heeft gesteld. De fiscale administratie onderzoekt het concrete geval en zal alle rechten uitputten die zij haalt uit het arrest om de onbetaalde belastingschulden terug te vorderen van de veroordeelden.

In het arrest waarnaar het geachte lid verwijst heeft de rechter in beroep geoordeeld dat het moreel element ofwel de frauduleuze bedoeling niet met voldoende zekerheid was aangetoond in hoofde van de verkopers en hun adviseurs waardoor ze bijgevolg werden vrijgesproken. Vooreerst moet worden opgemerkt dat in eerste aanleg werd geoordeeld dat het ging om een frauduleuze constructie waarbij de gelden van de vennootschap een kasrondje maakten en aldus terugkwamen in handen van de verkopers. De eerste rechter veroordeelde dan ook zowel de ondernemers als hun adviseurs en de kopers die noodzakelijkerwijs in collusie hadden samengewerkt.

Bovendien moet erop gewezen worden dat hetzelfde hof, in een andere samenstelling, dezelfde dag een andere verkoper nochtans wel heeft veroordeeld voor een gelijkaardige fraude met een kasgeldvennootschap. Er werden gevangenisstraffen uitgesproken tegen de acteurs van de fraude. Ik heb hier de precieze elementen.

De fiscale administratie is van oordeel dat het mechanisme van de kasgeldvennootschappen per definitie frauduleus is wanneer de eigen gelden van de vennootschap worden gebruikt voor de verkrijging van haar aandelen en de belastbare grondslag tijdelijk geneutraliseerd wordt via bepaalde fiscale technieken met als enige bedoeling de bedoelde vennootschap alle financiële middelen te ontnemen die nochtans noodzakelijk zijn om haar fiscale schulden te voldoen.

Zij is van mening dat de techniek van de kasgeldvennootschappen zoals vastgesteld in het op het Belgisch grondgebied gebruikte mechanisme enkel de bedrieglijke en onwettelijke verkrijging van het patrimonium van een aanvankelijk lonende vennootschap tot doel heeft. Die verkrijging gebeurt ten nadele van de bedoelde vennootschap die haar vermogen ontnomen werd enerzijds en van de Belgische staat anderzijds.

Bijkomend kan hiervoor verwezen worden naar de analyse die de heer Olivier Coene over deze problematiek gemaakt heeft in het Tijdschrift voor Fiscaal Recht nr. 287 van 2005, "Kasgeldvennootschap: een forensische en juridische analyse", pagina 773 en volgende. Men kan daar met name lezen: "Het vaak gehoorde verhaal dat men een onderscheid dient te maken tussen frauduleuze en bonafide transacties klopt niet. Er is geen enkel voorbeeld gekend waarbij na opkoop van meerdere kasgeldvennootschappen effectief tot herinvestering werd overgegaan".

De Belgische staat kan een burgerlijke vordering instellen en zich burgerlijke partij stellen lastens buitenlandse kopers. De daadwerkelijke uitvoering daarvan wordt vanzelfsprekend bemoeilijkt in geval zij verblijven in het buitenland.

Er bestaat evenwel een uitgebreide internationale regelgeving die de Belgische staat, afhankelijk van het geval, in samenwerking met de verblijfstaat van de verkoper, toepast om de betaling van de schuld te verkrijgen.

Zoals nog aangegeven in punt 3 zal de fiscale administratie verder gaan met het vervolgen van actoren van fraude in het kader van de kasgeldvennootschappen. De administratie gaat aldus verder met de invordering van de belastingschulden bij fraude met kasgeldvennootschappen met elk juridisch middel dat haar bij wet is toegekend, mogelijks via invordering bij elke derde die aansprakelijk kan worden gesteld.

05.04 **Hagen Goyvaerts** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

Uw standpunt is ook duidelijk geweest. Ik denk niet dat dit echt vatbaar is voor interpretatie. Naar het einde van uw antwoord maakt u natuurlijk een nuancering met betrekking tot het pakken van de veelal

buitenlandse kopers. Dat zal op zich geen evidentie zijn. Dat mag natuurlijk niet het excuus worden om er achteraan te gaan, zeker binnen de Europese context, als wij zien dat daar toch al een aantal andere dingen lopen. Het gaat hier voornamelijk over landen zoals Zweden en Denemarken. Ik denk dat het moet mogelijk zijn om, met de bestaande juridische instrumenten die u heeft en die ter beschikking staan van de fiscus maar ook van het parket, die kopers te vervolgen.

Voor de rest volgen wij het dossier van de kasgeldvennootschappen nog verder op. U weet dat wij een aantal aanbevelingen geformuleerd hebben in onze onderzoekscommissie. Op een zeker moment gaan wij kijken wat de regering daarmee van plan was.

05.05 Robert Van de Velde (LDD): Mijnheer de staatssecretaris, ik ben het volledig eens naar de inhoud en de grond van de zaak. Ik heb één probleem en dat is dat u zich als fiscale of financiële administratie eigenlijk voor een stuk boven de wet zet. Ik denk dat de uitspraak van het hof van beroep in deze zeer duidelijk is. Zolang de intentie vanuit de verkoper niet bewezen is, is er geen sprake van een frauduleuze verkoop, eventueel wel van een frauduleuze aankoop. Wat dat betreft moet het onderscheid heel duidelijk gemaakt worden, omdat wij niet in een samenleving moeten terechtkomen waarbij ondernemingen die zich willen heroriënteren a priori beschouwd worden als zouden ze te maken hebben met een frauduleuze praktijk. Dat is niet zo. Een kasgeldvennootschap wordt immers gebruikt om te heroriënteren.

Wat dat betreft, meen ik dat het verstandig zou zijn na te denken over het materialiseren van de intentie van de verkoper, dit eigenlijk als een addendum. Dan kan men nog discussiëren over in hoeverre wat op papier staat effectief de bedoeling is. In elk geval, op die manier kan de verkoper zich indekken op rechtmatige wijze, zonder gestigmatiseerd te worden en te worden verdacht van frauduleus opzet.

Ik heb nog een kleine randopmerking. Deze mensen worden door het gerecht en de politie vaak onder druk gezet, door het misbruik van voorhechtenis, wat volgens mij leidt tot een situatie waarover wij, gezien de jaloeziestructuur die wij hebben opgebouwd in onze maatschappij, wel eens mogen nadenken.

Ik ben begonnen met te zeggen dat ik het eens ben met de inhoud. Ik ben het eens met de grond van de zaak. Maar de gevolgen die eraan verbonden zijn en de manier van interpretatie laten te wensen over. Ik meen dat het hof van beroep daar heel duidelijk over geweest is.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

06 Question de M. Christian Brotcorne au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "des contrôles ciblés relatifs à la comptabilité et les comptes des petites ASBL" (n° 20215)

06 Vraag van de heer Christian Brotcorne aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "gerichte controles met betrekking tot de boekhouding en de rekeningen van kleine vzw's" (nr. 20215)

06.01 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, il me revient que les services de contrôle des impôts s'intéressent particulièrement ces derniers temps et de manière quasi systématique en Région wallonne à la comptabilité et aux comptes des petites ASBL. Cela engendre de nombreux redressements fiscaux et des amendes assez lourdes tenant compte de la capacité financière de ces associations.

Loin de moi l'idée de nier le principe d'équité fiscale et de bonne perception de l'impôt dû par les citoyens et par les sociétés, mais il semble que cela se fasse sans aucun discernement pour les nombreuses petites associations qui sont constituées dans un vrai cadre bénévole et au profit d'activités sociales, caritatives, culturelles ou sportives indispensables pour la population.

Ces redressements fiscaux et ces amendes sont parfois tels qu'ils mettent en péril l'existence même de ces associations. De plus, ces associations n'ont pas les compétences fiscales ni les moyens financiers pour engager un fiscaliste pour réfuter les arguments des contrôleurs; c'est pourquoi elles acceptent leurs conclusions par crainte de tracasseries supplémentaires.

Je pense qu'il n'y a pas équilibre entre les parties et que cela pourrait, comme dans d'autres cadres, être

considéré comme du harcèlement. Il est bien connu qu'il existe une multitude de "fausses ASBL" – et nous avons déjà tenté à plusieurs reprises d'y remédier – dont l'objectif est d'éluder l'impôt ou les cotisations sociales mais cela ne doit pas être un motif pour mettre en péril des associations qui font partie du tissu social local. Il existe en effet une grande différence entre, par exemple, la petite ASBL locale qui gère une salle de spectacle ou un centre culturel ou sportif et une ASBL qui a été constituée par un grand groupe financier pour assurer la gestion d'une maison de repos et de soins ou d'une société de consultance.

Ne pensez-vous pas, monsieur le secrétaire d'État, qu'une adaptation des priorités de contrôle voire une adaptation de la législation serait à envisager pour éviter les tracasseries inutiles aux petites associations? Je répète que c'est dans le respect de l'équité fiscale et des contrôles auxquels chaque ASBL, quelle que soit sa forme juridique, est tenue de répondre.

06.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur le président, cher collègue, je peux comprendre l'émoi que ces opérations de contrôle peuvent créer. J'ai moi-même des contacts avec des ASBL et nous sommes parfois membres à titres divers ou proches de gens qui en sont membres; nous avons donc écho de ces opérations de contrôle.

Cependant, laissez-moi vous rappeler que les ASBL, quelle que soit leur taille, quelles que soient leurs activités, sont toutes des personnes morales assujetties à l'impôt du même nom, dans le chef desquelles existent diverses obligations comme le dépôt d'une déclaration, ainsi que la tenue de livres et de documents permettant, entre autres, d'apprécier le régime fiscal applicable et d'assurer la communication d'informations utiles à la taxation de tiers.

La question du contrôle des ASBL se pose depuis un certain temps. La Cour des comptes a fait récemment des recommandations au SPF Finances. C'est dans ce cadre, aux fins de garantir au mieux le contrôle du respect des obligations fiscales imposées à ces personnes morales et de répondre aux recommandations de la Cour des comptes, que des services spécialisés en matière d'impôt des personnes morales ont été créés en 2008, dans le ressort de chaque direction régionale des contributions directes.

Il va de soi qu'aucune priorité de contrôle n'a été établie à l'égard des associations de petite taille. Il y a peut-être simplement un rattrapage de longues années durant lesquelles on n'avait pas réalisé suffisamment de contrôles. Aujourd'hui que le rythme et le nombre des contrôles s'accroissent, il y a quelques surprises, car certains réflexes de tenue de comptes et de livres n'étaient pas toujours respectés. Cela peut parfois engendrer, à défaut du respect de ces règles, des situations de redressement ou des amendes.

Je répète qu'aucune priorité n'est donnée aux petites associations par rapport aux autres, bien au contraire. Par contre, il y a un intérêt particulier pour ce que l'on appelle les fausses ASBL, pour parvenir à les dénicher. À première vue, rien ne distingue une fausse ASBL d'une vraie. Ce sont le contrôle, l'examen des pièces et de l'activité, bref, des éléments probants qui permettent de faire la différence.

Quant aux ASBL importantes qui gèrent d'énormes structures (des maisons de repos, des hôpitaux, des clubs de football, etc.), les centres de contrôle consacrent quelque 3 % de leur capacité de contrôle à ces rares, mais importantes structures.

06.03 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur le président, je remercie M. le secrétaire d'État. Je me réjouis de l'esprit dans lequel il place ce contrôle. Je peux comprendre que des contrôles soient nécessaires pour discerner les vraies des fausses ASBL, qu'elles soient petites ou grandes d'ailleurs. Mais je suppose que l'on peut en déduire que, dans l'identification de manquements, voire d'infractions, l'administration pourrait aussi faire preuve d'une certaine flexibilité ou d'une grande souplesse à l'égard de ces ASBL, leur donnant le temps de se mettre en règle, plutôt que d'aller à la chasse à l'amende directement. Si l'on se conforme à l'esprit de votre réponse, je pense que c'est dans ce sens-là que l'on devrait aller, monsieur le secrétaire d'État. Tout le monde pourrait s'y retrouver.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

07 Questions jointes de

- Mme Marie Arena au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les bâtiments sis à Andenne, hébergeant les services des contributions directes et de

l'enregistrement" (n° 20223)

- M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le projet de déménagement de l'enregistrement et des contributions directes d'Andenne" (n° 20355)

07 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Marie Arena aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de gebouwen in Andenne waarin de diensten van de directe belastingen en de registratie gehuisvest zijn" (nr. 20223)

- de heer Georges Gilkinet aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de geplande verhuis van de registratie en de directe belastingen van Andenne" (nr. 20355)

07.01 **Marie Arena** (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, comme vous l'avez souligné précédemment, l'administration fiscale doit être proche des gens. Être proche induit la proximité physique. Il s'avère qu'en ce qui concerne le ressort Andenne - Gesves - Ohey - Fernelmont, les services des Contributions et de l'Enregistrement sont assurés par une vingtaine d'agents localisés à Andenne. Ces services fonctionnent en étroite collaboration avec six notaires et trois huissiers de justice. Ils permettent non seulement aux citoyens de ces communes, d'avoir accès, à proximité de leur lieu de vie, au point de contact avec le SPF Finances, mais aussi à tous les professionnels qui interviennent dans les mutations immobilières de disposer à courte distance des services opérationnels de ces administrations.

Apparemment, une incertitude planerait sur l'avenir de cette implantation. Cette incertitude n'est pas sans inquiéter les acteurs locaux que je viens de citer, mais aussi le personnel qui y travaille. Pouvez-vous garantir le maintien à Andenne d'une implantation assurant les services des Contributions directes et de l'Enregistrement? Des travaux de rénovation sont-ils programmés afin d'améliorer les conditions de travail dans ces services et aussi de donner un message positif aux personnes qui utilisent ces services et aux personnes qui travaillent dans ces services?

07.02 **Bernard Clerfayt**, secrétaire d'État: Monsieur le président, j'ai le plaisir de répondre ce qui suit à l'honorable membre. Le plan Coperfin prévoit effectivement le maintien d'un *front office* dont le personnel est estimé à 23 personnes. Mon souci et celui du ministre est évidemment de maintenir un service de proximité pour la population.

Je vous rappelle que le plan Coperfin, qui date de 2001, comprenait un volet bâtiments. Compte tenu de la diminution programmée du nombre d'agents au sein du département Finances, et dans un souci de rationalisation, elle prévoyait le regroupement d'un nombre important d'implantations. À l'époque, il y avait plus de 600 implantations à travers le pays. Il y avait une volonté de les regrouper, parfois en rassemblant des administrations différentes au sein du même ministère, en un même lieu. Ils avaient parfois pris l'habitude de se mettre en des lieux épars, ce qui n'assurait pas la simplicité, la lisibilité pour le citoyen qui devait parfois aller à des adresses différentes.

Toutes ces réalisations ont donc déjà eu lieu, principalement dans les centres urbains. À titre d'exemple, la réouverture de la tour Finto, à Bruxelles, a permis de regrouper au centre de Bruxelles, au Botanique, plusieurs bureaux précédemment disséminés dans l'ensemble de la Région de Bruxelles-Capitale.

Ces opérations ont pu se faire sans diminuer l'accessibilité des bureaux pour la population bruxelloise. La situation est bien différente lorsqu'on envisage une restructuration en dehors des grands centres urbains. Notre souci au ministre et à moi-même a toujours été et continuera à être le maintien d'un service de proximité et de qualité. Ce service passe par des conditions d'accessibilité correctes pour la population. J'ai demandé à mon administration de tenir compte de cet aspect essentiel étroitement lié à la mission de service public que le SPF Finances doit remplir, avant d'envisager tout déménagement de quelque bureau que ce soit. Ce n'est que si l'assurance du maintien d'un service de proximité est garantie qu'un déménagement pourra être effectué. Cette optique est valable non seulement dans l'exemple que vous citez mais également pour tous les autres bureaux du pays. Je ne vous cache pas que des études sont effectuées ici et là, sources parfois d'inquiétude pour certains - je le concède-, mais ces études, qui analysent plusieurs pistes et permettent de vérifier les conditions de maintien de l'accessibilité des services cités plus haut, ne sont menées que dans ce cadre-là. Donc aucune décision n'a été prise et elle ne pourrait l'être que si, comme je l'ai rappelé, un service de proximité est maintenu. Le rafraîchissement des locaux est prévu dans le courant du 2nd semestre et l'achat de mobilier suivra dans la foulée.

07.03 Marie Arena (PS): J'entends bien qu'une étude analysera le besoin effectif ou non de mettre ces services ailleurs et cela ne pourrait aboutir à un recentrage des activités que si les services de proximité sont garantis. Je traduis: est-ce que vous considérez que recentrer les activités à Namur serait contraire au service de proximité? Il est vrai que les distances sont importantes entre Andenne, Namur, Gesves, Ohey, et Fernelmont. Nous ne sommes plus en centres urbains quand nous parlons de ces communes. Et donc j'entends bien qu'il faut garder des services de proximité; ça veut dire qu'on reste à Andenne et qu'on ne va pas à Namur.

07.04 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Oui vous connaissez les grands ministères. Vous savez qu'ils sont organisés parfois en métiers différents. Parmi ceux-ci, il y a le métier de ceux qui gèrent les bâtiments dont, évidemment, le rêve est d'avoir le moins de bâtiments distincts à gérer. Cela mène parfois à des études et des réflexions dans ce sens-là. Ça ne veut pas dire que cette opinion s'impose sur toutes les prises de décisions et d'options, surtout que, comme je viens de le rappeler, le ministre et moi-même souhaitons conserver une accessibilité et une proximité des services et donc cela fait obstacle à certaines demandes et analyses faites par d'autres départements.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de toekomst van de Antwerpse Diamantbank" (nr. 20239)

08 Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'avenir de la Banque Diamantaire Anversoise" (n° 20239)

08.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, de diamantsector is uiterst belangrijk voor onze economie. Zij redt jaar na jaar de cijfers van onze handelsbalans. Een van de redenen waarom wij het wereldcentrum van de diamant in België kunnen houden is de specifieke rol van de kredietverstrekking aan deze sector. Die heeft weinig te maken met de normale sector van het ondernemingskrediet. Het verbaast dan ook niet dat men in de praktijk op de markt een soort oligopolie aantreft met de Antwerpse Diamantbank die voor 100 % dochter van KBC is en andere spelers zoals ABN Amro en voor een heel klein stuk de State Bank of India die zich begint te manifesteren.

In het afslankingsplan dat de Europese Commissie KBC vorig jaar heeft opgelegd, is er in ruil voor staatssteun in de verkoop van de Antwerpse Diamantbank voorzien. Dat veroorzaakt de nodige onrust en zelfs praktische problemen in de sector. Het is te begrijpen dat een bank die bijna wordt verkocht, geen extra risico's meer neemt en haar kredietlijnen bewaakt, wat voor een aantal projecten problematisch wordt.

Gelet op het strategisch belang van de sector, zeker macro-economisch, voor ons land en onze economie moet erover worden gewaakt dat er voldoende financiering voor deze sector beschikbaar blijft.

Bent u bereid om met de overheidsbestuurders van het federale niveau bij KBC te overleggen, om te vermijden dat de Antwerpse Diamantbank wordt verkocht?

Hoe staat het met de verkoop?

Indien dit niet meer kan worden gestopt, is het voor het verankeren van de sector in ons land van primordiaal belang dat onze overheidsbestuurders erover waken dat de Diamantbank wordt verkocht aan een financiële instelling die verder in de sector wil investeren en niet enkel op de financiële rentabiliteit van de instelling uit is, want die is zeer goed.

08.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Aangezien het gaat om beslissingen van de Europese Gemeenschap die deels het gevolg zijn van de beleidskeuze van het management van KBC, valt deze vraag volgens mij niet onder de bevoegdheid van de federale overheid.

Ter herinnering, de Staat is geen aandeelhouder van KBC, maar houder van hybride effecten.

08.03 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, het klopt dat de Staat geen aandeelhouder is. Dat heb ik ook nergens beweerd, voor alle duidelijkheid. Ik meen dat het wel uw

verantwoordelijkheid en die van de minister is erover te waken dat er voldoende financieringscapaciteit voor de sector aanwezig blijft. Ik meen dat het uw opdracht is te overleggen met de bestuurders die er wel zijn. U moet de aandacht daarop vestigen, want zonder deze belangrijke randvoorwaarde dreigt het tot een belangrijk financieringsprobleem in de sector te komen.

Wij dreigen daar een stuk van te verliezen, wat macro-economisch – voor onze handelsbalans en onze hele economie – gevolgen kan hebben. Het gaat over 10 % tot 20 % van het volume. Het gaat niet over een kleine speler. Ik wil dus pleiten voor de nodige aandacht voor deze problematiek.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de mogelijke oprichting van een Europees Monetair Fonds" (nr. 20240)

09 Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la possible création d'un fonds monétaire européen" (n° 20240)

09.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb een vraag naar aanleiding van de lancering van het idee van de Duitse minister van Financiën over de oprichting van een tegenhanger van het IMF. Mijn vraag dateert van 8 maart. Ondertussen is een aantal zaken al duidelijker geworden.

De Europese Commissie reageerde positief op dit voorstel, op voorwaarde dat de lidstaten van de eurozone hier positief tegenover zouden staan. Bovendien zouden er strenge afspraken moeten gemaakt worden als dit fonds steun zou kunnen verlenen.

Hoe staat de Belgische regering tegenover de oprichting van een Europees Monetair Fonds? Bent u het met het uw Duitse collega's eens dat het IMF niet mag tussenkomen in de eurozone, maar dat dit een verantwoordelijkheid van de eurozone zelf is, hier om het probleem in Griekenland op te lossen? Hoe zit het daarmee nu precies? Ik heb vernomen dat België 3,5 % van eventuele steun aan Griekenland zou verlenen. Welke randvoorwaarden, in het kader van de strenge afspraken, zouden daaraan moeten worden gekoppeld?

09.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Waterschoot, ten eerste, ik verzet mij niet tegen het idee om een Europees Monetair Fonds op te richten, voor zover de oprichting van een dergelijk fonds gepaard gaat met een versteviging van het preventieve deel van het stabiliteits- en groeipact, in de vorm van ex ante-toezicht en in het bijzonder met een versterking van het economische beheer van de eurozone.

Bovendien zou de werking van een dergelijk fonds aan ten minste drie voorwaarden moeten beantwoorden: een voldoende beperkte toegang tot de middelen om morele bezwaren te vermijden, een versterkte conditionaliteit en het op punt stellen van de gepaste sancties wanneer dit nodig blijkt te zijn.

Ten tweede, volgens de informatie die ik tot mijn beschikking heb, zou de door de Griekse regering aangekondigde maatregelen momenteel moeten volstaan om de toestand met betrekking tot de openbare financiën recht te trekken zonder dat een beroep op financiële steun moet worden gedaan, zowel van de EU als van het IMF. De rentevoet van de Griekse schuld gaat nu naar beneden.

Indien nodig is de verantwoordelijkheid van de eurozone inzake financiële bijstand uitermate belangrijk, doch een akkoord zal op dit niveau noodzakelijk zijn om deze eventuele financiële back up in te brengen.

Deze kwestie zal zeker worden behandeld door de vergadering van de eurogroep. Die vond recent plaats.

Het op punt stellen van het programma met betrekking tot de Griekse begrotingscorrectie gebeurt reeds in nauwe samenwerking tussen de Europese instellingen en de experts van het IMF.

Ten derde, los van elke financiële tussenkomst worden vanaf nu drie basisvoorwaarden op Europees niveau geformuleerd.

De maatregelen die reeds door de Griekse regering beslist zijn, moeten ten eerste op een overtuigende wijze uitgevoerd worden. Ten tweede zal er een nauwgezet toezichtstelsel met betrekking tot die maatregelen op touw gezet moeten worden. Ten derde zal het Griekse statistische beheer fundamenteel verbeterd moeten worden.

Een eventuele financiële steun zal zonder twijfel een kader vereisen, waarvan het in dit stadium niet mogelijk is om de karakteristieken te bepalen. In de vergadering gisteren en eergisteren van de landen van de eurozone en Ecofin heeft onze minister van Financiën wel beweerd dat het mogelijk is dat België intervenieert om Griekenland te helpen. Dat zou echter verbonden zijn aan een aantal voorwaarden, die Griekenland zal moeten accepteren.

09.03 Kristof Waterschoot (CD&V): Ik ben het absoluut eens met uw antwoord, mijnheer de staatssecretaris. Naar mijn mening kan een Europees Monetair Fonds enkel dienen als laatste reddingsboei. Gelet op de problematiek met Griekenland en gelet op het feit dat men daar ook voor een stuk met vervalste cijfers heeft gewerkt, moeten we toch vermijden om aan paniekvoetbal te gaan doen.

Ik denk dat de grote rol van de eurozone er vooral in bestaat om Griekenland op zijn verantwoordelijkheden te wijzen en te verplichten om te saneren. Mocht er in dat parcours nog iets mislopen, kan men eventueel nog bijspringen. Ik ben blij met uw antwoord, namelijk dat we niet sowieso bijspringen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Samengevoegde vragen van

- de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de aanbeveling van het beurshuis Nomura 'Go short on Belgium'" (nr. 20305)
- de heer Robert Van de Velde aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de uitspraken van het Japanse beurshuis Nomura" (nr. 20323)
- de heer Robert Van de Velde aan de eerste minister, belast met de Coördinatie van het Migratie- en asielbeleid, over "de uitspraken van het Japanse beurshuis Nomura" (nr. 20324)

10 Questions jointes de

- M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la recommandation de la société en bourse Nomura 'Go short on Belgium'" (n° 20305)
- M. Robert Van de Velde au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les déclarations de la société de bourse japonaise Nomura" (n° 20323)
- M. Robert Van de Velde au premier ministre, chargé de la Coordination de la Politique de migration et d'asile, sur "les déclarations de la société de bourse japonaise Nomura" (n° 20324)

10.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik heb u een uitbundig schriftelijk betoog bezorgd. Ik ga dat niet voorlezen, ik zal het heel kort samenvatten. Eigenlijk gaat het over de problematiek van de credit default swaps en het advies van Nomura inzake go short on Belgium met de credit default swaps. Als Belg is het toch redelijk choquerend om te moeten vaststellen dat er plots een beurshuis oproept om tegen het land te gaan shorten.

Ik heb dan ook enkele vragen. Het is niet de eerste keer dat er een striktere regulering voor die credit default swaps op tafel komt. Dat is al verschillende keren gebeurd. Ik begrijp dat men er op Europees niveau na het indienen van mijn vraag nog niet in geslaagd is om daar iets aan te doen, voorlopig toch niet. Op internationaal vlak lukt dat helemaal niet.

Kan België daar eventueel op eigen houtje iets aan doen of iets forceren?

Denkt u dat er bij deze problematiek haast geboden is? Hebben we aanwijzingen dat internationale investeerders dit advies opvolgen? Zien we dat in contracten? Dat zou immers zeer zorgwekkend zijn.

De structurele gebreken waar Nomura op wijst zijn er natuurlijk wel maar ik denk dat er ook allerlei andere macro-economische paramaters zijn om deze analyse onderuit te halen. Plant de Belgische overheid enige actie daaromtrent? Het gaat dan eerder om marketing en contacten met institutionele investeerders. Is er op

dat vlak iets gepland?

10.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: De markt voor credit default swaps die het mogelijk maakt om zich tegen betaling van een premie tegen het debiteurenrisico van een tegenpartij te verzekeren heeft zich de voorbije jaren sterk ontwikkeld. Deze producten beperken zich niet tot de soevereine risico's maar spelen ook een belangrijke rol op de markt van de bedrijfsobligaties. Het zou zeer moeilijk zijn om ze volledig te schrappen.

Niettemin kunnen er terecht vragen worden gesteld bij de motivatie van bepaalde spelers op deze markt, vooral in het geval van de staatsobligaties, en bij de representativiteit van deze producten. Welke strategie kan een marktdeelnemer er bijvoorbeeld toe brengen om zich te willen indekken tegen het debiteurenrisico van de Duitse staat waarvan de obligaties vaak worden gebruikt als ijkpunt voor de risicoloze renten binnen de eurozone?

Bovendien staat het volume van de CDS-transacties en het uitstaande bedrag van de bestaande overeenkomsten soms helemaal los van het uitstaande bedrag van de onderliggende schulden, zodat de representativiteit van de CDS-prijzen als indicator van het kredietrisico, ter discussie kan worden gesteld.

Het zou zeker nuttig zijn om over meer informatie te beschikken over de aard van de interveniënten, de concentratie van de vereffeningen of de evolutie van volumes op de CDS-markten. De oprichting van een Central Counterparty Clearing House of CCP zou daaraan moeten bijdragen. Een CCP zou niet alleen de veerkracht van de CDS-markt versterken door de operationele risico's en de tegenpartijrisico's te verminderen, maar zou ook de markttransparantie vergroten.

België verleent zeer actief steun aan initiatieven die een groot deel van de CDS-transacties van de niet-gereguleerde OTC-markten of Over-The-Counter-markten naar CCP's overdragen. Die overdracht is nog meer gerechtvaardigd in het geval van de markten voor openbare schulden, aangezien het gaat om gestandaardiseerde producten, die vlot verhandelbaar zijn op de gecentraliseerde markt.

Wat betreft uw tweede vraag wil ik onmiddellijk verduidelijken dat ik inlichtingen heb ingewonnen bij Nomura en dat het advies 'Go short Belgium' niet afkomstig is van een officiële analyse van die vennootschap en nog minder van een van haar publicaties. Het gaat blijkbaar om een opinie die een analist van Nomura, puur persoonlijk en op eigen verantwoordelijkheid, formuleerde voor bepaalde cliënten. Diezelfde dag, 4 maart, publiceerde een grote Amerikaanse investeringsbank een studie, geen opinie, met de titel 'no needs to (...) about Belgium that'. We moeten dus uiterst voorzichtig zijn en vermijden dat we overreageren op geïsoleerde standpunten die buiten de context zijn ingenomen.

De beste waarborg voor een houdbare positie van de Belgische openbare financiën, is doorgaan met een geloofwaardige strategie van budgettaire aanpak. Dat moet niet alleen de fundamenteën leggen voor een duurzame groei die zelfs een terugkeer naar een begrotingsevenwicht moet bewerkstelligen, maar ook de markten geruststellen door het vertrouwen van de beleggers te vrijwaren. De budgettaire slagkracht moet dus een sleutelrol spelen in het regeringsbeleid. Die boodschap moet stelselmatig en op geloofwaardige wijze worden verspreid.

Op uw derde vraag kan ik het volgende antwoorden. Eventuele structurele maatregelen om specifiek de accumulatie van short-posities op de Belgische schuld te verhinderen of af te remmen, lijken mij niet aanbevelingswaardig op puur nationaal niveau.

Maatregelen zonder internationale coördinatie die op het geheel van openbare schulden gericht zijn, dreigen ondoeltreffend te zijn gezien de globalisering van de financiële markten en het zeer beperkte aandeel van de CDS-transacties op de Belgische markten. Een puur symbolische actie op dit vlak zou geen tastbaar resultaat opleveren. Onze beste bescherming is transparantie, striktheid en continuïteit van ons beleid van begrotingsconsolidatie.

Voorts ben ik voorstander van strenge acties op het niveau van de G20 of andere relevante fora om de CDS-transacties beter te omkaderen.

De recente initiatieven die de Amerikaanse federale reserve ter zake nam, onderzoek naar Goldman Sachs, lijken mij in de goede richting te gaan, zonder mij over de inhoud van het dossier te kunnen uitspreken.

10.03 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik ben blij te vernemen, want dat wist ik niet in alle eerlijkheid, dat het om een allerindividueelste opinie van het beurshuis ging. U verwijst naar Goldman Sachs, er zijn er ook andere. Gevaar dreigt evenwel als de overheid deze markt niet onder controle krijgt, gelukkig tot nu toe zonder al te veel schade. Er zijn financiële instellingen die in het verleden tegen staten en tegen munten speculeerden en nu nog steeds speculeren, maar van dat risico zijn wij gespaard.

Het is dus toch wel belangrijk om die OTC-markten proberen te reguleren. Dat zal nooit volledig lukken. Dat is hetzelfde als op de interbankenmarkt, men zal die nooit volledig onder controle krijgen. Daar moeten wij echt inspanningen leveren.

Het is politiek onaanvaardbaar dat soevereine staten, muntblokken, landen gedestabiliseerd worden puur om politieke redenen. Wij moeten op alle internationale fora uitschreeuwen dat wij dit echt niet aanvaarden. Wij zouden alles moeten doen binnen onze mogelijkheden om dit soort praktijken te stoppen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Ik zou iedereen eraan willen herinneren dat wij bezig zijn met vragen en niet met interpellaties. De tijdsduur voor vragen is vijf minuten inclusief het antwoord van de regering. Zowel de regering als de parlementsleden moeten zich dus inspannen om synthetisch te zijn. Anders zitten wij hier urenlang en komen sommige mensen nooit aan bod of pas met een grote vertraging. Ik herinner u er dus aan dat dit betekent vijf minuten voor vraag en antwoord en twee minuten voor de repliek, inclusief de tijd die de regering mag besteden aan haar antwoord.

11 Vraag van de heer Jan Jambon aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de fiscale gegevensbank Fisconetplus en de algemene wetgevingswebsite Justel" (nr. 20423)

11 Question de M. Jan Jambon au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la base de données fiscales Fisconetplus et le site législatif général Justel" (n° 20423)

11.01 Jan Jambon (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de fiscale gegevensbank Fisconetplus van het ministerie van Financiën en de algemene wetgevingswebsite Justel, die gekoppeld is aan het Belgisch Staatsblad, worden veelvuldig geraadpleegd door advocaten, magistraten, studenten, professoren enzovoort. Zij moeten immers allen op de hoogte zijn van de wet en moeten juist daarom vlot toegang hebben tot wijzigingen allerhande. Het is de taak van de overheid om ervoor te zorgen dat iedereen die de huidige stand van zaken van de wetgeving wil of moet kennen, die ook vlot kan vinden. Daar wringt precies het schoentje.

De Fisconetwebsite werd volledig up-to-date gehouden door uitgeverij Kluwer. Sedert het ministerie het contract met Kluwer verbrak, ging het met de website van kwaad naar erger. Men lanceerde Fisconetplus, maar het resultaat is zeer mager en ontoereikend. Regelmatig wordt er door specialisten aan de alarmbel getrokken. Zij weten niet welke info er wel of niet op komt, waardoor de gegevensbank absoluut onbetrouwbaar is geworden. Hetzelfde verhaalje horen wij over Justel, de algemene wetgevingswebsite gekoppeld aan het Belgisch Staatsblad.

Als men up-to-date wil blijven bij de veelvuldige wetwijzigingen, dan moeten de betrokken specialisten de wijzigingen manueel opzoeken of hun heil zoeken in commerciële bronnen. Ik neem aan dat dit niet de bedoeling was van een modern overheidsapparaat dat streeft naar digitalisering en online-informatieverstrekking.

Ik heb een aantal vragen daarover.

Ten eerste, erkent u de problematiek bij de fiscale gegevensbank Fisconetplus?

Ten tweede, welk departement binnen Financiën houdt zich bezig met het onderhoud en het up-to-date houden van Fisconetplus?

Ten derde, hoeveel personeelsleden zijn verantwoordelijk voor het up-to-date houden?

Ten vierde, werden er binnen uw dienst onderrichtingen gegeven inzake de termijn tussen de publicatie in het Belgisch Staatsblad en de uiteindelijke opname in de fiscale gegevensbank?

Ten vijfde, binnen welke termijn na publicatie in het Belgisch Staatsblad worden op dit ogenblik wetten, KB's, ministeriële besluiten en omzendbrieven in de fiscale gegevensbank opgenomen?

Ten zesde, binnen welke termijn na de beantwoording van een mondelinge of schriftelijke vraag wordt die op dit ogenblik opgenomen in de Fisconetplus?

Ten zevende, welke maatregelen bent u van plan te nemen en binnen welke termijn?

11.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Sinds 1 november 2008 verleent het departement Financiën de burgers rechtstreeks toegang tot de inhoud van zijn fiscale en niet-fiscale gegevensbanken, via de website www.fisconetplus.be. Deze nieuwe toepassing beoogt de invoering en de kwalificatie van de technische infrastructuur die noodzakelijk is om een kennisbeheersysteem te ontwikkelen, conform de doelstellingen van de Coperfinhervorming.

Zoals bij elke innovatie zijn er kleine vertragsproblemen opgedoken tijdens het updaten van de informatie. Momenteel worden nog regelmatig publicaties toegevoegd. De recente wijzigingen worden vermeld in een specifieke rubriek, die dagelijks wordt geüpdatet.

Om de dienstverlening aan de burgers te blijven verbeteren, werkt het departement op dit ogenblik aan de ontwikkeling van een nieuwe versie van de toepassing, die vooral zal worden gekenmerkt door een gebruiksvriendelijker en intuïtiever portaal. De inhoud en de documenten op de website Fisconetplus worden beheerd door de dienst Kennisbeheer van het departement, die een twintigtal personen telt, met de technische steun van de stafdienst ICT van het departement.

Ik geef ook het antwoord op uw drie laatste vragen. Fisconetplus doet dienst als informatieve website voor de beroepsmensen, ambtenaren en burgers die belangstelling hebben voor fiscale en niet-fiscale aangelegenheden. Daarbij waakt het departement erover dat de informatie over deze aangelegenheden overeenkomstig de taalwetgeving en de interne procedures van het departement ter beschikking gesteld worden. Parlementaire vragen kunnen op de website gepubliceerd worden zodra de definitieve teksten raadpleegbaar zijn op de websites van de betrokken Kamers.

De wetten, koninklijke besluiten, ministeriële besluiten en rondzendbrieven kunnen dan weer gepubliceerd worden zodra de teksten door de Federale Overheidsdienst Financiën bekendgemaakt zijn.

11.03 **Jan Jambon** (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, dank u voor uw antwoord.

Ik noteer dat al die dingen zodra zij op de geëigende websites gepubliceerd worden ook in het systeem Fisconetplus opgenomen worden. Vandaag is dat niet het geval. Vandaag loopt men erg achter. Dit maakt dat het de ene keer wel gebeurt en de andere keer niet. Het is typisch voor dat type van databanken dat zij dan onbruikbaar zijn. Men moet daar in volle vertrouwen informatie kunnen gaan halen. Als men daar niet zeker van is, is het systeem waardeloos. Dat is de toestand vandaag.

Ik heb begrepen dat u het binnen de kortste keren gaat rechtzetten. Wij gaan dit dus verder opvolgen. Ik dank u voor uw antwoord.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

12 **Question de M. Philippe Collard au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les restructurations au sein de l'administration des Finances" (n° 20431)**

12 **Vraag van de heer Philippe Collard aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de herstructureringen bij de administratie van Financiën" (nr. 20431)**

12.01 **Philippe Collard** (MR): Monsieur le secrétaire d'État, ces dernières semaines, la presse a relayé des

rumeurs persistantes concernant des projets de restructuration au sein de l'administration des Finances. Je me permets dès lors de vous faire part de mes inquiétudes sur le sort d'une série d'implantations en zone rurale et d'interroger le ministre des Finances sur ses intentions en la matière. En effet, la tendance semble se diriger vers une centralisation de ces services et donc une délocalisation vers des centres de moyenne ou de grande envergure. Parmi les bureaux menacés,, on cite notamment Vielsalm, pour le contrôle et la recette des contributions, le contrôle de la TVA, le cadastre et l'enregistrement, qui représentent une cinquantaine de personnes, et Bastogne, contrôle et recette des contributions, cadastre, enregistrement, douanes et recherches, qui représentent 58 emplois.

L'objectif semble consister à regrouper ces services respectivement sur Marche et Neufchâteau. Cette restructuration serait très préjudiciable pour le déplacement des agents, - je pense à l'absence ou à l'insuffisance de transports en commun, aux trajets en voiture par des routes secondaires et dangereuses en hiver - mais aussi et surtout, pour les citoyens dont un grand nombre serait dans l'impossibilité d'accéder à des bureaux aussi éloignés. Or bon nombre de situations requièrent un contact direct avec les employés des services: demandes spécifiques, cas particuliers, questions de personnes ne disposant pas d'internet. Bref, cette situation serait, me semble-t-il, en contradiction totale avec le mouvement écologique actuel et générerait un surcoût important pour le personnel. Elle est aussi en contradiction avec la nécessité de maintien de services publics proches des citoyens.

Vous le savez, la province du Luxembourg se trouve dans une situation géographique et démographique – pour ne pas dire climatique – tout à fait unique et en tous cas très spécifique. Les besoins et les possibilités de ses habitants sont totalement différents de ceux d'autres régions plus citadines. Pourriez-vous m'indiquer si les rumeurs dont je vous ai fait part sont fondées et me renseigner sur l'attitude que compte prendre le ministre des Finances pour la sauvegarde des services publics de proximité?

Le **président**: Vous êtes un ardent avocat de votre province, monsieur Collard.

12.02 Philippe Collard (MR): Je suis élu pour cela, monsieur le président!

12.03 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur Collard, je ne compte pas tenir à votre égard des propos différents de ceux que j'ai tenus en réponse à une question similaire de Mme Arena.

La volonté du plan Coperfin, qui date de 2001, est de restructurer, de regrouper ce qui était considéré comme un grand éclatement des bureaux des finances, puisque plus de 600 bâtiments étaient répartis sur le territoire avec, parfois, des administrations différentes au sein du même ministère qui, dans des lieux proches, ne disposaient pas d'un bâtiment commun, ce qui pour le citoyen était totalement illisible, compliqué lors des démarches à effectuer dans deux départements distincts du ministère des Finances.

Depuis la mise en place du plan Coperfin, on a commencé à regrouper, à rationaliser les bâtiments existant. Certes, le département "bâtiments" effectue parfois des études, ce dernier rêvant évidemment d'avoir le moins de bâtiments possible pour faciliter sa tâche. De temps à autre, il y a des raisons d'entendre des craintes. Cela ne signifie pas que des décisions soient prises sans tenir compte de la proximité ni de l'accessibilité pour la population.

Le ministre et moi-même continuons à être attentifs au maintien d'un service de proximité et de qualité. Parfois, les deux objectifs sont en contradiction, car pour offrir un service de qualité, il faut disposer d'un personnel suffisant pour avoir toute la gamme de réponses à donner aux citoyens. Aussi convient-il de trouver le bon équilibre entre les besoins de restructurer l'administration, d'offrir un service et de qualité et de proximité. La volonté n'est pas, en tout cas, d'imposer à la population de parcourir de grandes distances qui rendraient pour elle inaccessible ce service de proximité et de qualité que nous souhaitons.

12.04 Philippe Collard (MR): Monsieur le secrétaire d'État, la réponse que vous venez de m'apporter me satisfait pleinement, du moins à ce stade-ci. Nous verrons dans quelques mois!

Le **président**: Il conviendra de rester vigilant, monsieur Collard.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 Vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de Alternative Investment Fund Managers-richtlijn" (nr. 20247)

13 Question de M. Dirk Van der Maelen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la directive sur les gestionnaires de fonds d'investissement alternatifs" (n° 20247)

13.01 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, momenteel wordt de zogenaamde AIFM-richtlijn besproken. Deze richtlijn werd in 2009 door de Europese Commissie voorgesteld.

Mijnheer de staatssecretaris, wat is na de Ecofinraad van gisteren de stand van zaken in dit dossier? Welke houding neemt België aan in de discussie over deze richtlijn? Bent u het met mij eens dat niet alleen de managers van de fondsen maar ook de fondsen zelf gereguleerd moeten worden? Zult u dit standpunt verdedigen? Bent u het met mij eens dat de drempels van 100 miljoen euro betreffende de hedge fund managers en 500 miljoen euro betreffende de private equity managers uit de richtlijn moeten verdwijnen en dat alle alternative investment fund managers, ongeacht de grootte van het fonds, onder de richtlijn moeten vallen? Zult u dit standpunt verdedigen? Bent u het met mij eens dat de hefboomratio aan een beperking moet worden onderworpen? Zult u dit standpunt verdedigen? Welke beperking lijken u redelijk?

13.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, ik heb de eer om op de vragen van het geachte lid het volgende te antwoorden.

Het compromisvoorstel, zoals het nu voorligt, staat op donderdag 11 maart voor de tweede keer op de agenda van Coreper en zal vervolgens op 16 maart – dat was dus gisteren – besproken worden in Ecofin, waar een general approach voor de discussie met het Europees Parlement afgesproken dient te worden. U zult al hebben vernomen dat het Spaans voorzitterschap het dossier verschoven heeft. We kunnen vermoeden dat het zelfs naar later dan juni verschoven zal worden. Waarschijnlijk zal het terugkomen onder het Belgisch voorzitterschap.

In het Parlement zijn er al 1 669 amendementen ingediend. Het zal dus een boeiende discussie worden in het Europees Parlement.

Ons land heeft, net als het Spaans voorzitterschap, een beperkte eigen agenda in dat dossier. Dat betekent dat het Spaans voorzitterschap, en indien de richtlijn niet tijdig wordt aangenomen het Belgisch voorzitterschap, zoals ik net zei, op een tamelijk onbevooroordeelde manier zal kunnen streven naar een evenwichtige tekst.

Van bij de aanvang heeft de Commissie, de enige instantie die initiatiefrecht heeft, gekozen voor de regulering van de managers en niet van de fondsen zelf. De redenering van de Commissie is dat het de managers zijn die de beslissingen nemen. "The decision making and the risk taking entities in the value chain."

De productregulering zou dus een nationale bevoegdheid blijven.

In de praktijk blijkt dat onderscheid zeer moeilijk houdbaar te zijn. Er zijn verschillende artikelen in de richtlijn die toch zeer dicht in de buurt van de productregulering komen.

Wat betreft de drempels van 100 miljoen euro inzake de hedge fund managers en 500 miljoen euro inzake de private equity managers, is België van mening dat zij kunnen bijdragen tot een evenwichtige benadering. Ons land heeft er steeds op aangedrongen om geen overbodige administratieve lasten op te leggen aan kleine private equity vennootschappen en venture capitalist.

Ook de vennootschappen onder de drempels zullen aan een aantal verplichtingen onderworpen worden. Zij zullen zich moeten laten registreren en zij zullen geregeld moeten rapporteren aan de bevoegde autoriteiten.

Het probleem van de hefboom is niet eenvoudig. Banken waar voor de crisis over het algemeen meer leverage was dan fondsen, zouden onder die richtlijn vallen. De berekening van de hefbomen en, a fortiori, een eventuele cap, is bovendien niet eenvoudig. De raads werkgroep heeft ervoor geopteerd om geen cap in te schrijven in de richtlijn. De richtlijn voorziet wel in de inzameling van informatie over de gehanteerde

hefboom met het oog op de evaluatie van het systematisch risico. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen optreden als een hedge fund een te hoge hefboom hanteert.

Rekening houdend met het feit dat er alleen een richtlijn komt als er compromissen gesloten worden, kan ons land leven met wat in de tekst van het Spaans voorzitterschap staat als basis voor de onderhandelingen met het Europees Parlement, dat het laatste woord heeft.

13.03 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, ik moet tot mijn spijt vaststellen dat de positionering van België onder mijn verwachtingen blijft, maar ik put vreugde uit het feit dat dit een dossier zal worden voor het Belgisch voorzitterschap. We zullen daarop dus terugkomen. Ik zal ook proberen om de minister van Financiën tot andere inzichten te brengen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

14 Vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de elektronische aangifte" (nr. 20249)

14 Question de M. Dirk Van der Maelen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la déclaration électronique" (n° 20249)

14.01 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, elk jaar staan duizenden ambtenaren, zowel op kantoor als op zitdagen, op diverse locaties de belastingplichtigen bij om voor hen de aangifte elektronisch in te dienen. In 2009 werden, zoals daarnet ook gezegd, 950 000 aangiften van particulieren door ambtenaren ingediend via tax-on-web.

Klopt het dat voor elk dossier dat een ambtenaar via tax-on-web indient, een samenvattend rapport in tweevoud moet worden afgedrukt en door de belastingplichtige moet worden ondertekend om vervolgens, samen met de blanco ondertekende aangifte van de belastingplichtige, in het papieren dossier van de belastingplichtige te worden geklasseerd?

Dient dit ook te gebeuren met de elektronische aangiften die particulieren doen zonder hulp van een ambtenaar?

Ten slotte, is de minister het met mij eens dat dit indruist tegen de logica van de vereenvoudiging en de elektronische aangifte?

14.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Tax-on-web is eigenlijk een veilige manier om de aangifte in de personenbelasting via internet in te dienen. Daartoe dient de burger over een elektronische identiteitskaart, een ID met pincode of over een persoonlijke toegangscode – een token – te beschikken. Duizenden burgers die elk jaar hulp zoeken op kantoor of op een zitdag beschikken doorgaans niet over dergelijke toegangscode. Daar ligt het probleem.

Om die reden is er een alternatieve procedure uitgewerkt om de burger met behulp van de ambtenaar, via login en paswoord van de ambtenaar, toe te laten zijn aangifte alsnog elektronisch in te dienen. Omdat deze aangifte rechtsgeldig moet zijn ondertekend, luidt het antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag bevestigend. Het gaat hier over artikel 2 van het koninklijk besluit tot vaststelling van het model van het aangifteformulier inzake personenbelasting. Wij hebben nood aan een of andere vorm van handtekening, elektronisch of als dat niet kan, op papier.

14.03 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de staatssecretaris, kan er niet nagegaan worden of er eenvoudiger systemen bestaan dan deze? Het lijkt mij immers een beetje contradictorisch. Enerzijds willen wij de elektronische weg opgaan. Het voordeel voor de belastingadministratie is dan ook dat alles vlotter en eenvoudiger afgehandeld kan worden. Als men echter anderzijds in tweevoud toch nog papieren dossiers moet bijhouden, dan moet toch onderzocht worden of dat niet veel eenvoudiger kan dan zoals het nu geregeld is.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

15 Vraag van de heer Robert Van de Velde aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de Nationale Bank" (nr. 20262)

15 Question de M. Robert Van de Velde au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la Banque Nationale" (n° 20262)

15.01 Robert Van de Velde (LDD): Deze vraag bestaat uit twee elementen. Er is nog een andere vraag over de Nationale Bank geagendeerd. Het zou verstandig zijn dat ik nu het eerste deel van de vraag stel. Het tweede deel hevel ik over naar de vraag die later volgt.

De Nationale Bank heeft van de ECB het goede nieuws mogen vernemen dat er goede resultaten zijn geboekt.

Wat is het aandeel dat van die goede resultaten naar de Nationale Bank wordt getransfereerd?

15.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Het persbericht van 4 maart 2010 van de Europese Centrale Bank stelt "na een besluit daartoe van de raad van bestuur is op 5 januari 2010 uit het nettoresultaat voor 2009 een bedrag van 787 miljoen euro, te weten de volledige inkomsten van de ECB uit de eurobankbiljetten in omloop, onder de nationale centrale banken verdeeld. Op 4 maart 2010 heeft de raad van bestuur van de ECB besloten de resterende 1 466 miljoen euro aan de nationale centrale banken uit te keren."

Het aandeel van de Nationale Bank in het resultaat van de ECB van 2 253 miljoen euro wordt volgens de verdeelsleutel van het gestorte kapitaal bepaald, te weten 3,4755 % sinds 1 januari 2009. Voor de Nationale Bank is het aandeel in de inkomsten uit de eurobankbiljetten een opbrengst van het boekjaar 2009 voor 27 miljoen euro, terwijl het aandeel in het resterende resultaat als dividend een opbrengst vormt van het lopende boekjaar 2010 voor een bedrag van 51 miljoen euro.

Het feit dat de Nationale Bank een genoteerde vennootschap is vormt geen beletsel om haar in de toekomst het microprudentiële toezicht toe te kennen. Het markttoezicht blijft immers bij de nieuwe CBFA die zoals in het verleden toeziet op de door de Nationale Bank in haar hoedanigheid van genoteerde vennootschap na te leven regels. Er rijst in dit opzicht dan ook geen probleem van een toezichthouder die op zichzelf zou moeten toezien.

Bovendien heeft de algemene vergadering van aandeelhouders van de Nationale Bank, gelet op de opdrachten van algemeen belang waarmee zij reeds is belast, slechts beperkte zeggenschapsrechten. De algemene vergadering van de aandeelhouders van de Nationale Bank is niet bevoegd om de jaarrekening goed te keuren, of om kwijting te verlenen. De aandeelhouders hebben geen vertegenwoordigers in de Regentenraad. Aldus vormen de privé-aandeelhouders geen beletsel voor de manier waarop de Nationale Bank haar toezichtsovername zal uitoefenen.

Tot slot wil ik nog opmerken dat het feit dat de Nationale Bank ook instaat voor dividenduitkering, geen beletsel vormt voor het toekennen van de nieuwe toezichtsovername. Om te beginnen geldt in het algemeen dat het dividend dat door de Nationale Bank uitgekeerd wordt krachtens het dividendbeleid, dat door de regent wordt vastgesteld, grotendeels los staat van het verloop van de resultaten van de uitgeoefende opdrachten van algemeen belang.

Artikel 26, § 1, 4, van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële dienst en van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België en andere diverse bepalingen, machtigt de Koning bovendien uitdrukkelijk om regels vast te stellen voor de overgedragen bevoegdheden, die in het bijzonder verband houden met het aansprakelijkheidsregime van toepassing op de Nationale Bank. Verder wordt de Koning gemachtigd voor de financiering van de uitoefening van die opdrachten en bevoegdheden.

Op die basis kan de Koning een adequate regeling uitwerken op het vlak van de financiering van de nieuwe toezichtsovername en de aansprakelijkheidsrisico's die daarmee samenhangen, zodat er ook op dat vlak geen probleem hoeft te ontstaan.

15.03 Robert Van de Velde (LDD): Ik dank u voor de cijfers, mijnheer de staatssecretaris.

Ik kan niet anders dan daarop reageren. We gaan straks nog een discussie over de Nationale Bank hebben,

aangezien we ondertussen, met het lopende dossier bij het parket in verband met de vermeende koersmanipulatie, in een heel andere situatie zijn terechtgekomen.

U zegt dat het feit dat de toezichthouder op zichzelf gaat toezien geen probleem vormt. Mijns inziens is dat wel een probleem. Achteraf zullen daar ook de nodige problemen uit volgen. Ik laat het dan eventueel zelfs aan het gerecht over, maar dat gaat niet.

Er is nog een klein puntje dat ik nu wil aanhalen, aangezien we straks toch terugkomen op de materie. U zegt dat de aandeelhouders geen beletsel meer vormen in voorliggende beursgenoteerde onderneming. Dat is volledig terecht. De aandeelhouders zijn op alle mogelijke vlakken reeds buitenspel gezet. U geeft zelf ruiterlijk toe dat u de statuten en het doel van de onderneming zodanig kunt veranderen, dat zelfs de aandeelhouders er op geen enkele manier meer bij betrokken worden. Dat is naar mijn mening niet echt een liberaal standpunt en toch op zijn minst verbazingwekkend van de regering, of toch zeker van de baas van Financiën.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Vraag van de heer Robert Van de Velde aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de teruggave op een belastingaangifte" (nr. 20263)

16 Question de M. Robert Van de Velde au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le remboursement afférent à une déclaration d'impôt" (n° 20263)

16.01 Robert Van de Velde (LDD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb een korte vraag over de aard van een teruggave. Wanneer een belastingaangifte, gebaseerd op vervangingsinkomens, leidt tot een teruggave, wat is dan precies de aard van het teruggegeven bedrag? En vooral, is het beslagbaar of niet beslagbaar? Welke vorm moeten wij toekennen aan dat bedrag? In rechtszaken kan dat immers eventueel een belangrijk gevolg hebben.

16.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, artikel 127 van het Wetboek van Inkomstenbelasting van 1992 strekt ertoe, in geval van vestiging van de gemeenschappelijke aanslag op naam van twee echtgenoten of wettelijk samenwonende partners, vast te stellen bij welke echtgenoot of partner de verschillende categorieën van inkomsten in principe belastbaar zijn. Zo is elke echtgenoot of wettelijk samenwonende partner in principe belastbaar op het deel van zijn beroepsinkomsten waartoe de vervangingsinkomsten behoren, zoals dat in voorkomend geval na de toekenning van een meewerkinkomen overeenkomstig artikel 86 of na de toerekening van het huwelijksquotiënt overeenkomstig artikel 87 of artikel 88 van hetzelfde wetboek is bepaald.

Uw vraag betreffende de teruggave die het gevolg is van een belastingaanslag op vervangingsinkomsten peilt daarentegen naar de aard van het terug te geven bedrag. Ik zie dan ook niet in welk verband met het bovenvermeld artikel 127 u beoogt. Indien u de volledige draagwijdte van uw vraag voort concretiseert en verduidelijkt, ben ik evenwel bereid ze in het licht van uw aanvullende informatie opnieuw te laten onderzoeken. In de huidige stand van uw vraag kan ik alleen verklaren dat de terugbetaling de aard heeft van een terugbetaling van personenbelasting zonder meer.

16.03 Robert Van de Velde (LDD): Ik begrijp uw tegenvraag. Zonder de tijd van de commissie in beslag te nemen, zal ik ze opnieuw indienen met een omstandige vraagstelling. Wanneer twee partners een inkomen hebben, de ene een vervangingsinkomen en de andere een ander inkomen, en een van beiden partner is geweest in een vorige relatie, zijn er bij de teruggave mogelijk problemen op basis van artikel 127. Ik zal u dat allemaal omstandig uitleggen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17 Vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het opstellen van een lijst van bedrijven die betrokken zijn bij de productie van clustermunitie of landmijnen" (nr. 20435)

17 Question de M. Dirk Van der Maelen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des

Réformes institutionnelles sur "l'établissement d'une liste de sociétés concernées par la production d'armes à sous-munitions ou de mines terrestres" (n° 20435)

17.01 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, België was in 2007 het eerste land ter wereld dat een wet aannam waarmee investeringen in bedrijven die anti-persoonsmijnen en clustermunitie produceren, verboden werden. Tot op heden is de Belgische regering er niet in geslaagd om de wet te implementeren, omdat er nog geen lijst is opgesteld van bedrijven die betrokken zijn bij de productie ervan.

Eerdere mondelinge vragen toonden ook verwarring aan over wiens bevoegdheid dit is. Minister van Justitie De Clerck verwijst nu naar uw departement, nadat u mij eerder verwezen had naar minister van Justitie De Clerck.

Graag had ik van u de stand van zaken vernomen.

Zijn ondertussen de nodige initiatieven genomen binnen de regering om de lijst samen te stellen en bekend te maken?

17.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, vorige keer hebben de heer De Potter, de heer Flahaut en mevrouw Vautmans exact dezelfde vragen gesteld aan minister Reynders. Hij heeft daarop een volledig antwoord gegeven. Ik verwijs dus naar dat antwoord.

Ik kan u gewoon zeggen dat de minister bereid is in samenwerking met zijn collega van Justitie om een werkgroep te organiseren met de leden van het Parlement die bezig zijn met de problematiek, om een correcte oplossing uit werken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

18 Samengevoegde vragen van

- de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het belastingformulier voor het aanslagjaar 2010" (nr. 20507)
- de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het belastingformulier voor het aanslagjaar 2010" (nr. 20541)

18 Questions jointes de

- M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le formulaire de déclaration d'impôt pour l'exercice 2010" (n° 20507)
- M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le formulaire de déclaration d'impôt pour l'exercice 2010" (n° 20541)

18.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de minister, op vrijdag 12 maart vonden we het nieuwe belastingformulier voor het aanslagjaar 2010 in het Staatsblad, en opnieuw is het nog complexer geworden. Het is niet complexer geworden omdat de regering dat per se wil, maar er zijn wel heel wat rubrieken bijgekomen voor belastingvermindering voor milieuvriendelijke en energiebesparende maatregelen.

Dat staat eigenlijk in schril contrast met de roep naar eenvoudiger belastingaangiften. Ik heb daar soms een beetje problemen mee, want ik vind het niet ethisch dat de belastingadministratie hoe langer hoe meer de drempel verhoogt voor de gemiddelde Belg om zelf zijn belastingformulier in te vullen.

Hoe kunnen we daar op termijn een oplossing voor vinden? Is het echt nodig om voor elke aftrek in die categorie in een aparte code te voorzien? Zou het niet eenvoudiger zijn om met globale codes te werken, die even goed achteraf gecontroleerd kunnen worden?

Zou het voor heel deze grote categorie niet beter zijn om in samenwerking met de Gewesten te streven naar het zoveel mogelijk rechtstreeks aftrekken op de factuur, met de bedoeling om dit alles te vermijden? Zult u inspanningen doen om inzake milieuvriendelijke en energiebesparende maatregelen tot een vereenvoudiging te komen?

18.02 Hagen Goyvaerts (VB): Collega Waterschoot heeft de inleiding al gegeven, we hebben afgelopen

vrijdag in het Staatsblad de nieuwe versie van het belastingaangifteformulier kunnen ontdekken. En inderdaad, hij is nog wat ingewikkelder geworden dan de vorige editie. We zitten nu al aan meer dan 700 vakjes en het bijbehorende boekje met uitleg wordt stilaan een boek van een dikke 100 pagina's tekst. Dat is blijkbaar een trend geworden onder het ministerschap van Didier Reynders: de wildgroei van vakjes en aftrekposten maken het voor leken alsmäär moeilijker om hun belastingbrief in te vullen.

Ik hoorde de minister op tv allerlei bochtige verklaringen afleggen waarin hij zei dat de burger een complexere aangifte met een verlaging van de belastingen verkiest boven een vereenvoudigde aangifte met een verhoging van de belastingen.

De **voorzitter**: Dat is wel juist, denk ik toch.

18.03 Hagen Goyvaerts (VB): Dat kan misschien wel juist zijn, het mag geen motivering zijn om blijvend posten te genereren op de aangifte. En bovendien verweet hij dat het de mensen van de politieke oppositie zijn die op een dergelijke manier reageren. Mijnheer Waterschoot, als steller van deze vraag behoort u dus tot het kamp van de oppositie.

Mijnheer de staatssecretaris, ik had toch nog een aantal vragen.

Waarom is er tot op heden nog niet gedacht aan een bundeling van aftrekposten, in plaats van een individuele aftrekpost per maatregel?

Bent u het ermee eens dat een korting op factuur voor een vereenvoudiging van de fiscaliteit zorgt, en dit in tegenstelling tot de techniek van de aftrekposten? U blijft daar halsstarrig aan vasthouden. Herinner u het debat over elektrische voertuigen. Daarvoor kon men gerust het principe van korting op factuur introduceren. U hebt daar geen oren naar gehad. Ik vraag mij nu af waarom de korting op factuur niet meer wordt gebruikt.

In het vervolg van het verhaal van steeds meer aftrekposten en meer vakjes, hoe staat het voor het aanslagjaar 2010 – over de inkomsten voor 2009 – met de vooraf ingevulde belastingbrief? Voor welke doelgroepen zal er voor het aanslagjaar 2010 een vooraf ingevulde belastingbrief worden opgesteld? Over welk aantal zal het deze keer gaan? Ik neem aan dat u ter zake ook wat vooruitgang wilt boeken?

Ik ben uiteraard benieuwd naar uw antwoord.

18.04 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Wat de belastingvermindering voor milieuvriendelijke energie en energiebesparende uitgaven betreft, bevat de voorbereiding van de aangifte van de personenbelasting voor het aanslagjaar 2010 in feite slechts twee wijzigingen.

De eerste wijziging behelst de inlassing van een nieuwe rubriek, bestaande uit één enkele nieuwe code voor het vermelden van de intresten van leningen ter financiering van energiebesparende uitgaven, de groene leningen, waarvoor een nieuwe belastingvermindering is ingevoerd door de economische herstelwet van maart 2009.

De tweede wijziging gebeurt in de rubriek van de belastingvermindering voor energiebesparende uitgaven in een woning, die volledig is herwerkt om de diverse wijzigingen in de betrokken wetgeving correct te kunnen toepassen. Het gaat vooral om de volgende maatregelen die ten voordele van de belastingplichtige en van het milieu getroffen zijn.

Ten eerste, de invoering van de overdraagbaarheid van het deel van de belastingvermindering dat de toepasselijke begrenzing overschrijdt naar de drie volgende belastbare tijdperken indien de werken zijn uitgevoerd in een woning die ten minste vijf jaar in gebruik is genomen.

Ten tweede, de invoering van de omzetting van het deel van bepaalde belastingverminderingen dat geen daadwerkelijke vermindering van belasting oplevert in een terugbetaalbaar belastingkrediet in de mate dat het gaat om uitgaven voor de isolatie van daken, muren en vloeren.

De invoering van deze nieuwe maatregelen, in combinatie met het feit dat de belastingvermindering voor energiebesparende uitgaven per woning geldt, en in combinatie met het bestaan van twee verschillende grensbedragen volgens de aard van de uitgevoerde werken, heeft ertoe geleid dat de berekening van het bedrag van de vermindering in bepaalde gevallen bijzonder ingewikkeld geworden is.

Ondanks de sterk toegenomen complexiteit van de wetgeving heeft mijn administratie ernaar gestreefd de aangifte voor de belastingplichtigen zo gebruiksvriendelijk mogelijk te maken.

Als de energiebesparende uitgaven, zoals bij de overgrote meerderheid van de belastingplichtigen, op een enkele woning betrekking hebben, moet hij naast zijn aandeel in de woning alleen het bedrag van zijn uitgaven aangeven in de passende rubriek, rekening houdend met het aantal jaren dat de woning in gebruik is genomen en de aard van de uitgevoerde werken. De belastingplichtige moet dus niet langer zelf het belastingvoordeel berekenen zoals dat tot aanslagjaar 2009 het geval was. De belastingadministratie zal dat voordeel voortaan zelf berekenen.

Wegens plaatsgebrek was het helaas niet mogelijk om die aangiftevriendelijke werkwijze ook toe te passen als de belastingplichtige energiebesparende uitgaven heeft gedaan in meer dan een woning. Ook aan die belastingplichtigen zal de administratie echter een eenvoudige oplossing aanreiken door op haar website een gebruiksvriendelijke berekeningsmodule ter beschikking te stellen waarmee zij het bedrag van hun belastingvermindering zelf zullen kunnen berekenen. Daarna zullen zij het resultaat van die berekening samen met het aantal woningen waarin zij energiebesparende uitgaven hebben gedaan eenvoudig in hun aangifte kunnen overnemen. Bij de bekendmaking van een nieuw aangifteformulier moet men zich niet steeds blindstaren op het oppervlakkige rekensommetje van het aantal bijkomende codes maar moet men ook oog hebben voor de toenemende belastingvoordelen en voor de inspanningen die worden geleverd om de gebruiksvriendelijkheid voor de belastingplichtige te verbeteren.

Wat de tweede vraag van de heer Waterschoot betreft, in februari 2008 werd reeds een wetsvoorstel ingediend om de belastingvermindering voor energiebesparende uitgaven te vervangen door een korting op de factuur. De Raad van State is in zijn advies over dit voorstel tot het besluit gekomen dat de federale overheid niet bevoegd is om een dergelijke korting toe te kennen. Het werd dus geprobeerd, maar zonder resultaat.

Wat de vraag betreft van de heer Goyvaerts over de bundeling van de fiscale vermindering, in de personenbelasting worden fiscale voordelen verleend onder de vorm van onder meer belastingvrije sommen, aftrekbare bestedingen of uitgaven die in mindering worden gebracht van het belastbaar inkomen, belastingvermindering of bedragen die in mindering worden gebracht van de verschuldigde belasting en belastingkredieten die al dan niet terugbetaalbaar kunnen zijn. Een bundeling van deze aftrekposten in een aantal korven veronderstelt dus een grondige herziening van de personenbelasting. Misschien zou men op die manier inderdaad het aantal codes op de aangifte kunnen beperken. Minder codes leiden echter niet noodzakelijk tot meer eenvoud en transparantie. Als dezelfde fiscale stimuli zouden worden gegeven is de kans groot dat de doorsnee belastingplichtige nog meer moeite zou hebben om zijn aangifte te optimaliseren ondanks een beperkt aantal codes.

Op de korting op de factuur ben ik al ingegaan. De laatste vraag van de heer Goyvaerts had betrekking op de doelgroep voor de ingevulde belastingbrief. Die doelgroep is omschreven in artikel 1 van het koninklijk besluit van 2 maart 2010 tot wijziging van artikel 178 van het WIB '92 met betrekking tot het voorstel van aanslag.

Het betreft ongeveer 4 600 dossiers. Het is een heel kleine test. Wij zullen zien of het werkt en welke problemen wij hebben. Als het goed werkt, proberen wij dat volgend jaar aan te passen aan een grotere doelgroep, met het doel om op een termijn van 2 jaar 500 000 belastingbetalers te kunnen bereiken.

18.05 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik ben het in de eerste plaats met u eens dat niemand de aftrekposten rond milieu in vraag stelt. Ik denk wel dat u in uw antwoord de vinger op de wonde hebt gelegd. U bewijst het zelf door te stellen dat er diverse aftrekposten zijn, belastingskrediet, verrekenbare, terugbetaalbare en niet-terugbetaalbare, en dat veroorzaakt natuurlijk de complexiteit. Het is niet het formulier op zich. Wij moeten toch eens fundamenteel het debat aangaan hoe meer groeperingen mogelijk zouden zijn en hoe kan worden vermeden dat mensen soms het bedrag van de uitgaven, soms het bedrag van de aftrek of soms het bedrag van het krediet moeten aangeven. Dat maakt het juist complex en niet het aantal vakjes. Daar ben ik het met u eens. Het zou veel beter zijn naar één logica te gaan.

18.06 Hagen Goyvaerts (VB): Ik zit hier al enkele jaren langer dan collega Waterschoot en wij hebben hier altijd geprobeerd om het fundamentele debat over een fiscale vereenvoudiging door te drukken. Ik stel vast dat dit een lege doos blijft. Hoeveel jaren zegt u al dat wij met die vooraf ingevulde belastingaangifte zullen

beginnen? U doet nu een test met 4 600 dossiers. Ik kan begrijpen dat u daar eens mee moet beginnen, maar in feite bent u daar al veel te laat mee.

Tweede element is natuurlijk het debat over de korting op factuur en de aftrekpost op het aanslagbiljet. U kunt er van op aan, mijnheer de staatssecretaris, het Vlaams Belang is voorstander van een korting op factuur. Ik weet wel dat dit een gewestbevoegdheid is en ik zou niet liever hebben dat het daar zit, want daar kunt u ook aan fiscale vereenvoudiging doen. De federale overheid wil natuurlijk liever zelf eerst het geld incasseren, om het dan twee jaar later terug te geven aan de burger via een belastingvoordeel. Wij moeten absoluut van dat mechanisme af, want dat is op zich helemaal geen vereenvoudiging. Ik stel evenwel vast dat de politieke wil niet aanwezig is om op een structurele manier met kortingen op factuur te werken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

19 Vraag van de heer Jan Jambon aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de rondzendbrief nr. Ci.RH. 331/554.678 (AOIF 2/2003) van 22 september 2009" (nr. 20529)

19 Question de M. Jan Jambon au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la circulaire n° Ci.RH. 331/554.678 (AFER 2/2003) du 22 septembre 2009" (n° 20529)

19.01 Jan Jambon (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, in die bewuste circulaire wordt uitgelegd hoe belastingcontroleurs de fiscale aftrek van het onderhoud van stookketels moeten controleren.

Ik heb de tekst zowel in het Nederlands als in het Frans gelezen en het volgende viel mij op. Ik zal die tekst niet helemaal lezen, maar in de Nederlandstalige versie schrijft u dat "de bevoegde taxatiediensten inzonderheid waakzaam zijn wanneer de factuur 200 euro overschrijdt". Het is duidelijk dat de belastingcontroleur zeer waakzaam zal zijn als de factuur meer bedraagt dan 200 euro.

In de Franstalige tekst staat echter een andere versie, met name "Les services de taxations compétents feront preuve de souplesse pour un montant qui ne dépassera pas 200 euro."

Het is duidelijk dat de Franstalige belastingcontroleur blijk moet geven van soepelheid, terwijl de Nederlandstalige controleur waakzaam moet zijn. In het ene geval gaat het om facturen onder de 200 euro en in het ander geval om facturen boven de 200 euro.

Het identiteitsdebat woedt tegenwoordig. Heeft het daarmee misschien iets te maken, dat aan Nederlandstalige kant waakzaamheid en aan Franstalige kant soepelheid aan de dag moeten worden gelegd? Mijnheer de staatssecretaris, ik heb in elk geval een paar vragen.

Bestaat er met die formulering niet het risico niet dat de Nederlandstalige belastingcontroleur, die alleen wordt geconfronteerd met de zinsnede "inzonderheid waakzaam", alle facturen, of zij nu meer of minder dan 200 euro bedragen met "enige waakzaamheid" zal benaderen en dat de Franstalige belastingcontroleur zowel de facturen onder als boven 200 euro met enige soepelheid zal benaderen?

Waarom werd er een verschillende formulering gebruikt in de Nederlandse en de Franstalige versie? Zou dat niet tot enige verwarring kunnen leiden of tot een verschillende behandeling van de dossiers?

19.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, collega, het is geen vorm van een nieuwe transfer van Noord naar Zuid. U hebt terecht opgemerkt dat er een fout is gebeurd bij de vertaling van de bedoelde tekst. Deze materiële vergissing zal worden rechtgezet middels een corrigendum van de desbetreffende circulaire.

Nochtans geeft deze niet-letterlijke vertaling geen aanleiding tot een verschillende behandeling van de Nederlandstalige of Franstalige belastingplichtige. De tekst die onder nr. 77 van de Nederlandstalige tekst van de circulaire wordt vermeld, namelijk dat de bevoegde taxatiediensten inzonderheid waakzaam zullen zijn wanneer de factuur voor het onderhoud van een individuele stookketel 200 euro overschrijdt, heeft in de praktijk dezelfde draagwijdte als de bepalingen in nr. 77 van de Franstalige tekst, namelijk dat de bevoegde

taxatiediensten zich soepel opstellen wanneer een factuur voor het onderhoud van een individuele stookketel 200 euro niet overschrijdt.

Het zal echter verbeterd worden in de toekomst om zo een correcte vertaling van de tekst te hebben.

19.03 Jan Jambon (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, aangezien u de tekst zult wijzigen, gaan wij hier niet in een semantische discussie vervallen, al zou dat misschien plezant zijn.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

20 Question de M. Christian Brotcorne au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "la liste actualisée des pays RDT" (n° 20545)

20 Vraag van de heer Christian Brotcorne aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de geüpdatete lijst van de DBI-landen" (nr. 20545)

20.01 Christian Brotcorne (cdH): Monsieur le secrétaire d'État, la déduction au titre des RDT n'est pas autorisée pour les dividendes alloués ou attribués par une société qui n'est pas assujettie à l'impôt des sociétés ou à un impôt étranger qui lui est analogue ou qui est établie dans un pays dont les dispositions du droit commun en matière d'impôt sont notablement plus avantageuses qu'en Belgique.

En ce qui concerne ce dernier motif d'exclusion, la loi du 24 décembre 2002 indique qu'à partir de l'exercice d'imposition 2004, les dispositions de droit commun en matière d'impôt sont présumées être notablement plus avantageuses qu'en Belgique lorsque, soit, le taux nominal de droit commun de l'impôt sur les bénéfices de la société est inférieur à 15 %, soit, en droit commun, le taux correspondant à la charge fiscale effective est inférieur à 15 %.

Le législateur a en même temps chargé le Roi de dresser une liste de pays où tel est effectivement le cas. Cette liste de pays a été officialisée par un arrêté royal du 13 février 2003 inséré à l'article 73/4 quater du Code des impôts sur les revenus 1992. Le rapport au Roi précédant cet arrêté royal indiquait que la liste serait adaptée chaque fois qu'à la suite des modifications légales étrangères, certains pays devaient y être ajoutés ou en être retirés.

Dans un article récent du *Fiscologue*, il est fait mention que le Conseil des ministres du 27 janvier 2010 a approuvé une actualisation de la liste. Comme antérieurement, cette liste comprend uniquement les pays où les dispositions de droit commun en matière d'impôt sont notablement plus avantageuses qu'en Belgique - y compris les pays où l'impôt des sociétés est perçu à un taux de 0 %.

Comme je l'ai évoqué auparavant dans ma question, la déduction RDT n'est toutefois pas non plus d'application lorsque les dividendes sont distribués par une société qui n'est pas assujettie à un impôt étranger analogue à l'impôt des sociétés. Or ces pays qui ne lèvent pas un tel impôt ne figurent pas, selon *Le Fiscologue*, sur la liste actualisée. Les listes datent de 1991 et demeurent, dès lors, le seul point de repère pour ces pays.

Monsieur le secrétaire d'État, confirmez-vous ce qui précède? Si oui, n'est-il pas regrettable qu'on n'ait pas profité de ce grand nettoyage pour revoir également les listes de 1991 et pour les intégrer à l'article 73/4 quater dont je viens de faire état, d'autant plus que vous l'aviez annoncé dès 2007 en réponse à une question posée par notre éminent collègue, M. Van der Maelen.

20.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur le président, s'agissant des listes relatives à l'article 203, § 1er 1° du Code des impôts sur les revenus 1992, je me permets de renvoyer l'honorable membre à la réponse que le ministre des Finances a donnée en commission des Finances et du Budget le 3 mars dernier à la question similaire n° 19379 posée par M. Van der Maelen, qui pourra le lui confirmer puisqu'il est ici.

Le **président:** Heureusement que M. Van der Maelen veille au grain!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

21 Vraag van de heer Robert Van de Velde aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "vermeende koersmanipulatie van het aandeel NBB" (nr. 20608)

21 Question de M. Robert Van de Velde au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les soupçons de manipulation du cours de l'action de la BNB" (n° 20608)

De **voorzitter**: Mijnheer Van de Velde, hou het kort, want het onderwerp werd al besproken. Bovendien is geen interpellatie, maar een vraag.

21.01 Robert Van de Velde (LDD): Enkele dagen geleden was er bericht dat de koers van de aandelen van de Nationale Bank zou zijn gemanipuleerd. Een derde partij, een makelaar, zou vanuit Zwitserland op regelmatige tijdstippen pakketjes aandelen hebben gedropt en die hebben teruggekocht om de prijs op een bepaald niveau te houden. Dat heeft zich gedurende minstens twee jaar afgespeeld.

Over het volgende is er een aparte interpellatie, maar ik geef het gewoon even mee, want het is belangrijk. Het dossier werd besproken met de CBFA, maar werd op dat moment niet aanhangig gemaakt. De CBFA zei immers: "die gefrustreerde aandeelhouders, daar beginnen we niet aan". In elk geval, op 23 september is een klacht ingediend om het parket te laten onderzoeken of er inderdaad sprake is van koersmanipulatie en zo ja, hoe.

Intussen kennen wij ook een ander element. Buiten de beurs zijn er regelmatig zwaardere pakketten van 10 000, 20 000 en meer bewegingen gebeurd op het aandeel van NBB. In principe moet dat door Euronext worden gemeld. De CBFA krijgt daarvan de nodige listings. Bij de CBFA zou er op dat moment een lichtje moeten branden, doordat er iets niet klopt. Tot zover het kader van mijn vraag.

Sinds wanneer zijn de minister en zijn kabinet op de hoogte van het onderzoek? Heeft de NBB op dit moment, gedurende die periode, reeds zelf met de minister overlegd?

Kan de minister uitleg verschaffen over eventuele interne stappen die bij de NBB zelf werden ondernomen sinds toen?

In hoeverre doorkruist het onderzoek de plannen tot oprichting van het nieuwe orgaan voor prudentieel toezicht? Daarom zei ik daarstraks dat het eigenlijk geen zin had op mijn andere vraag te antwoorden.

Zal de minister de oprichting van dat nieuwe orgaan uitstellen tot er volledige duidelijkheid is omtrent het dossier? Ik zal het niet toelichten, maar ik vraag dat om redenen van geloofwaardigheid.

Ten slotte, heeft de minister bij zijn collega van Justitie aangedrongen op extra middelen om het onderzoek te versnellen? Op dit moment zouden er belangrijkere dossiers spelen, dat wordt zelfs niet weggestoken. Ik weet niet of men bij het gerecht of bij de dienst fiscale financiën van de wereld is geweest, maar op dit moment zijn de dossiers die ons hele financiële systeem potentieel ondermijnen, de belangrijkste dossiers.

21.02 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: De minister en ik zelf hebben afgelopen zaterdag via de pers kennisgenomen van het bestaan van de klacht die door een aandeelhouder van de NBB bij het parket werd ingediend omtrent vermeende koersmanipulatie van het aandeel NBB. Hierover is geen overleg geweest tussen de minister en de NBB. Het komt mij noch de minister toe om in dat verband nadere stappen te zetten. Het spreekt voor zich dat het gerecht zijn werk volledig onafhankelijk zal doen.

Voor zover nodig, wil ik herhalen wat de minister reeds vorige woensdag aan de leden van de commissie heeft bevestigd ter gelegenheid van de bespreking van het wetsontwerp dat het Twin Peaksmodel invoert voor financieel toezicht. Bij de regering bestaat en bestond geen plan dat ertoe zou leiden dat de NBB niet langer een beursgenoteerde vennootschap zou zijn. Voor zover dit nodig is, kan ik ook verduidelijken dat de Belgische Staat op welke wijze dan ook geen orders heeft gegeven met betrekking tot het aandeel NBB. Het is mij dan ook niet duidelijk waarom men de verdere behandeling van het wetsontwerp dat het Twin Peaksmodel voor financieel toezicht invoert, zou moeten uitstellen.

21.03 Robert Van de Velde (LDD): Ik noteer dat u kennis hebt genomen van het dossier via de pers. We

zullen dat achteraf nog verder kunnen uitspitten. Ik noteer ook dat u geen overleg hebt gehad met de Nationale Bank.

Een belangrijk punt in uw betoog was dat er geen plan is om de NBB niet als beursgenoteerde onderneming verder te laten gaan.

Indien er op dit moment koersen zijn gemanipuleerd – het is nog niet bewezen, het gaat over vermeende koersmanipulaties –, dan zijn er twee mogelijke partijen die daarvoor interesse zouden kunnen hebben. Dat is de overheid zelf, voor eventueel een lagere koers, dat zou kunnen.

21.04 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Dat hebben we nu volledig ontkend.

21.05 **Robert Van de Velde** (LDD): Dat hebt u ontkend, dat is goed. Een tweede mogelijk type partij die daarin geïnteresseerd zou kunnen zijn, zijn grotere mogelijke speculanten uit de bank- of verzekeringssector bijvoorbeeld die er baat bij hebben om eventueel te speculeren op het nationaliseren van de Nationale Bank, omdat algemeen wordt erkend dat die situatie niet meer kan bestaan.

In beide gevallen is het mijn inziens ongeoorloofd dat het wetsontwerp nr. 2408 door de Kamer zou worden gejaagd, zonder duidelijkheid over de partij die daarachter zit. Het onderzoek moet eerst worden afgerond, vooraleer men met een clean sheet verder kan gaan, los van de discussie die wij nog willen voeren. Ik heb gehoord dat er bij CD&V de bereidheid bestaat om te praten over een eventuele exit voor de aandeelhouders uit de Nationale Bank, omdat men weet dat men deze situatie op lange termijn niet kan volhouden.

Los van de timing en de manier waarop het dossier wordt behandeld, was de koersmanipulatie al een vraagteken. Nu is er nog een dossier bij het parket aanhangig gemaakt, waardoor de geloofwaardigheid van de Nationale Bank in haar rol als toekomstig toezichthouder bij voorbaat is ondermijnd.

Ik vraag mij werkelijk af waarmee wij bezig zijn. Ik denk dat wij de komende weken nog een hartige discussie over dit dossier moeten hebben, los van de rol van de CBFA in het dossier. Uiteindelijk krijgt de toezichthouder hier een dubbele rol. U zegt dat dat voor de toezichthouder geen probleem is. Als wij die regel voor alle rechtsonderhorigen invoeren, weet ik dat wij bijvoorbeeld in het verkeer een grote chaos veroorzaken. Ik wil mijzelf gerust op mijn eigen snelheid controleren.

21.06 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: U vraagt duidelijkheid. Ik heb zeer duidelijk gezegd dat de regering geen plannen heeft om iets te veranderen aan het huidige beursgenoteerde karakter van de NBB. Er is geen plan tot nationalisering, tot het aankopen van private aandelen enzovoort. Er komt geen verandering aan de huidige toestand.

De regering zelf heeft geen orders gegeven over de aandelen van de NBB. Dat zijn de meningen van de mensen op de markt. Dat is uw mening. Er is klacht ingediend. Het gerecht zal zijn taak doen.

De **voorzitter**: Mijnheer Van de Velde, u hebt een interpellatie ingediend voor volgende week. Ik denk dat u de zaak vandaag niet volledig moet uitputten, anders zult u volgende week niets meer te zeggen hebben.

21.07 **Robert Van de Velde** (LDD): Mijnheer de voorzitter, wees gerust, ik vind altijd wel iets.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

22 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Robert Van de Velde** aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de onkostenvergoeding aan J.-Cl. Laes" (nr. 20627)
- de heer **Dirk Van der Maelen** aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "een toelage voor de voorzitter van de Waarnemingspost voor gewestelijke fiscaliteit" (nr. 20644)
- de heer **Hagen Goyvaerts** aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "het voornemen tot toekenning van een jaarlijkse forfaitaire onkostenvergoeding voor Jean-Claude Laes" (nr. 20662)

22 Questions jointes de

- **M. Robert Van de Velde** au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le remboursement de frais forfaitaires accordés à M. J.-Cl. Laes" (n° 20627)

- **M. Dirk Van der Maelen** au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'octroi d'une allocation au président de l'observatoire de la fiscalité régionale" (n° 20644)

- **M. Hagen Goyvaerts** au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "l'intention d'accorder une indemnité de frais forfaitaire annuelle à M. Jean-Claude Laes" (n° 20662)

22.01 Robert Van de Velde (LDD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb dankzij het spit- en delfwerk van collega Van der Maelen deze week vernomen dat een mooie onkostenvergoeding zal worden toegekend aan een medewerker van Financiën. Een medewerker van Financiën, die, volgens het artikel, inhoudelijk niet de meest sterke figuur zou zijn. Het is niet aan mij om vanuit deze positie een medewerker van Financiën te beoordelen in directo, zonder kennis van zaken over het volledig dossier. Ik ben ook zijn HR-overste niet. Het is ook niet mijn bedoeling om in een soort van rode jaloezie de onkostenvergoeding te bekritisieren, maar het valt me wel op dat de vrijheid wordt genomen om op een of andere manier vrijblijvend een onkostenvergoeding toe te kennen.

Ik zou dus van de minister heel duidelijk willen weten wat de objectieve verklaring is voor de toegekende onkostenvergoeding.

En verder, wat zijn de modaliteiten hiervan en hoe is dit besproken geweest? Wie keurt zoiets goed? Wat is de procedure om een onkostenvergoeding toe te kennen en is deze procedure op een normale manier gevolgd?

22.02 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb vernomen dat er een ministerieel besluit klaarligt waarmee de voorzitter van de Waarnemingspost voor de gewestelijke fiscaliteit een jaarlijkse toelage zou toegekend krijgen van 22 000 euro. Deze Waarnemingspost bestaat sinds 2007, en mijn vraag is dan ook waarom pas nu aan de voorzitter deze specifieke toelage wordt toegekend?

Ik heb de krant vandaag gelezen. Daarin staat dat er volgens insiders een positief advies zou zijn van de Inspectie van Financiën. Klopt dit? Is er een advies van de Inspectie van Financiën, en zo ja, in welke richting gaat dit advies?

22.03 Hagen Goyvaerts (VB): Minheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, het verhaal mag ons natuurlijk niet helemaal verbazen want iedereen weet dat al wie kabinetschef is geweest bij de minister van Financiën, nogal goed wordt verzorgd. In dit geval, voor een zekere Jean-Claude Laes, is dat natuurlijk niet anders. Alleen is het parcours niet helemaal gelopen zoals het moest, want nadat hij topman was geworden bij Financiën heeft zijn carrière niet lang geduurd. Omdat de Raad van State zijn benoeming had geschorst, werd hij op de Waarnemingspost van de gewestelijke fiscaliteit geplaatst; dat werd voor hem gecreëerd. In afwachting van een tweede ronde bij Selor was het de bedoeling om hem terug naar de top van financiën te brengen, maar ook dat verhaal is niet uitgekomen.

Nu worden we blijkbaar geconfronteerd met het voornemen van de minister om een ministerieel besluit voor te bereiden met betrekking tot een jaarlijkse forfaitaire onkostenvergoeding ten bedrage van 22 000euro.

Ik ben dus ook, mijnheer de staatssecretaris, zeer benieuwd naar de beweegredenen en de verdiensten die deze onkostenvergoeding kunnen motiveren in dit geval.

22.04 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Mijnheer de voorzitter, de toelage die aan de voorzitter van de Waarnemingspost voor de gwestelijke fiscaliteit zal worden toegekend, is eigenlijk geen unicum maar is gelijkaardig aan de toelages die worden toegekend aan de leden van twee autonome diensten bij Financiën, namelijk de dienst Voorafgaande Beslissingen in Fiscale Zaken en de Fiscale Bemiddelingsdienst.

De Waarnemingspost oefent zijn opdracht uit in alle onafhankelijkheid, hetgeen een bijzondere verantwoordelijkheid impliceert. De Waarnemingspost is gemachtigd om elk nodig contact te leggen met de administratieve diensten van de betrokken federale entiteiten of met om het even welke instelling of

organisme. De aanstelling van de leden van de Waarnemingspost is tijdelijk zodat zij bij het verstrijken van hun termijn kunnen worden afgerekend op hun verwezenlijkingen en sowieso kunnen terugvallen in hun administratieve toestand van bij aanvang.

Binnen de Waarnemingspost moet men blijf geven van een hoog kennisniveau, specifieke, leidinggevende en communicatieve vaardigheden bezitten en kunnen werken in een meertalige omgeving. De Waarnemingspost is daarenboven door mij belast met een belangrijke specifieke bevoegdheid die zijn oorsprong vindt in de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989. Deze bijzondere wet bepaalt dat ieder Gewest, met inachtneming van een opzegtermijn van twee jaar, de dienst kan overnemen van het geheel of een gedeelte van de in deze wet opgesomde gewestelijke belastingen. Zij hebben daarbij de mogelijkheid om te kiezen per groep van gewestelijke belastingen.

Het Gewest dat beslist om zelf in te staan voor de dienst van gewestelijke belasting krijgt bovendien een jaarlijkse dotatie, in te schrijven op de begroting van de FOD Financiën, die overeenstemt met de kostprijs van de dienst die de belasting int, voor zover dit Gewest het personeel van de desbetreffende administratie-generaal van de FOD Financiën overneemt.

De toepassing van deze regels biedt elk Gewest een optimale soepelheid en vormt bijgevolg een enorme uitdaging die nieuw is voor de FOD Financiën en van de FOD een groot aanpassingsvermogen zal vergen. De toepassing van deze regels is bovendien van groot strategisch belang voor de FOD Financiën, gelet op het feit dat, bij de wet van 8 maart 2009, voor het geheel van de gewestelijke belastingen de totale dotatie werd vastgesteld op 74 855 769 euro, uitgedrukt in prijzen van 2002 en jaarlijks te indexeren. Het daarmee overeenstemmende totaal aantal eventueel over te dragen personeelsleden werd vastgesteld op 1 563 budgettaire eenheden.

De Gewesten maken steeds meer gebruik van de mogelijkheid tot overname van de dienst van de gewestelijke belastingen. Vanaf 1 januari 2010 neemt het Waals Gewest de belastingen van groep I voor zijn rekening, namelijk de belasting op spelen en weddenschappen, automatische ontspanningstoestellen, enzovoort. Het Vlaams Gewest heeft mij op de hoogte gebracht van zijn beslissing om vanaf 1 januari 2011 de belastingen van groep IV over te nemen, namelijk de verkeersbelasting, enzovoort.

Gelet op die evolutie, heb ik aan de Waarnemingspost de bijzondere opdracht gegeven om die overnames van de dienst van de gewestelijke belastingen, en eventueel van het betrokken personeel, in goede banen te leiden en de voorbereidende werkzaamheden te coördineren. Op die manier kan de continuïteit van de openbare dienst verzekerd worden.

Daartoe werden verschillende werkgroepen opgericht, waarvan de Waarnemingspost het voorzitterschap waarneemt. De vereiste strategische keuzes worden door de Waarnemingspost voor beslissing voorgelegd aan het directiecomité en aan de minister.

Voorts is ook voorliggend dossier, net zoals andere dossiers, onderworpen aan de administratieve controle en de begrotingscontrole.

Op basis van al die elementen heeft de administratie een ontwerp van besluit tot toekenning van een toelage aan de voorzitter van de Waarnemingspost voor de gewestelijke fiscaliteit voorbereid en aan de Inspectie van Financiën voorgelegd. Ik wil er ook op wijzen dat het om een toelage gaat die belastbaar is en dat het niet, zoals sommigen beweerden, om een onkostenvergoeding gaat.

22.05 Robert Van de Velde (LDD): Mijnheer de staatssecretaris, eerst en vooral schept u hier een precedent. Kijk naar de verloning van werknemers. Als men onder bepaalde omstandigheden in dienst komt en er wijzigt niets fundamenteels aan de functie, dan heeft men die functie geaccepteerd. U doet achteraf een gelijkschakeling op basis van andere diensten die op gelijkaardige wijze zouden functioneren. Wat dat betreft is dit een mooi precedent voor iedereen om te gaan uitzoeken in welke omstandigheden er eventueel nog een gelijkschakeling zou kunnen plaatsgrijpen.

Vervolgens zegt u: dat de persoon in kwestie of de functie in kwestie zal worden afgerekend op resultaat. U doet het uitschijnen als zijnde een bonus. Dat is het niet, het is een deel van de directe verloning. Het enige dat u daar kunt inbrengen is dat het een tijdsgebonden functie is.

Omtrent de procedure zegt u vervolgens dat de administratie een ontwerp van besluit heeft voorbereid. Hoe

kadert dat ministerieel besluit daarin? Is het er? Zijn de modaliteiten belastbaar? Ik vertrouw erop als u zegt dat zulks het geval is. Die discussie is met de vergoeding van de koning ook aan de gang.

Waar ik wel een probleem mee heb, is dat u zegt dat het een zware taak is op dit moment, onder andere met de verkeersbelasting die naar Vlaanderen wordt overgeheveld. Het dossier wordt niet ontmijnd. Integendeel, kijk naar de problemen die u vandaag tegenkomt. Vorige week hebben de douaniers nog zwaar gestaakt. De overgang van de 112 punten naar de 5 Vlaamse punten is, en dat weet u net zo goed als ik, een zeer heftig discussiepunt binnen de administratie en wordt op dit moment niet georganiseerd, door Muyters noch door Reynders, en bijgevolg evenmin door de administratie. Dat is precies de reden waarom de mensen op het terrein naar buiten treden en zich in acties wringen. Als u het dossier op een deftige manier had ontmijnd, zouden zij ook geen actie voeren. Het uitstel tot 2011 is er niet voor niets gekomen.

Hier wordt veeleer een persoonlijk geschenk toegeschoven. Ik ben er niet tegen. Ik zie niet rood van jaloezie, integendeel, maar wees duidelijk en geef het gewoon toe.

22.06 Dirk Van der Maelen (sp.a): Mijnheer de voorzitter, ik zal het antwoord van de minister goed bestuderen, maar naar wat ik gehoord heb, is de belangrijkste opdracht van die Waarnemingspost of van de voorzitter van die Waarnemingspost de transfer van personeel en bevoegdheden naar de Gewesten doen.

Ik was in een vorig leven op een kabinet van Economische Zaken en ik heb het overhevelen van gedeelten van die administratie naar de Gewesten samen gedaan met de administratie. Daarvoor is geen autonome dienst nodig, integendeel. Het is veel beter dat het iemand is van de administratie, van de FOD Financiën zelf die dat organiseert

22.07 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Wat het geval is.

22.08 Dirk Van der Maelen (sp.a): Ja, maar dan zegt men dat men die ambtenaar, hoogstwaarschijnlijk om die vergoeding te kunnen geven, een autonome dienst maakt om hem dan die vergoeding te kunnen geven zoals die andere. Maar ik ga het antwoord aandachtig bestuderen.

Ten tweede, ik heb geen antwoord gekregen op mijn vraag in welke richting het advies van de Inspectie van Financiën ging. U hebt het nog niet gekregen, maar zou ik u dan mogen vragen dat men ons de strekking van het advies van de Inspectie van Financiën bekend maakt of toestuurt?

22.09 Staatssecretaris Bernard Clerfayt: Het werd al bekendgemaakt. Het is al in de pers. Maar wij wachten nu nog over de administratieve en gewone stappen en het advies van de Inspectie van Financiën.

22.10 Dirk Van der Maelen (sp.a): Ik durf niet beweren dat ik honderd procent zeker ben, maar ik denk dat ik de procedures voldoende ken om te weten dat er in deze stand van het dossier een advies van de Inspectie van Financiën zou moeten zijn. En dus is mijn vraag: kunnen wij de inhoud van het advies van de Inspectie van Financiën kennen.

Derde puntje is: kunnen wij het jaarverslag krijgen van de werkzaamheden van de voorzitter van de Waarnemingspost voor het jaar 2008 en 2009? Ik weet dat de voorafgaande beslissingen een jaarverslag moeten geven. Daar hebben wij zicht op het volume van werk dat die mensen verzetten. Ik meen mij te herinneren dat dit eveneens voorzien is in de wet op de bemiddelingsdiensten. Dan gaan wij dat zien. Ik zou willen vragen, als men die dienst van de Waarnemingspost voor gewestelijke fiscaliteit op hetzelfde niveau plaatst als die twee andere autonome diensten, zou ik graag het jaarverslag van 2008 en 2009 zien. Ik zou dat graag krijgen. Ik stel die vraag.

22.11 Hagen Goyvaerts (VB): Mijnheer de voorzitter, als laatste in de rij sluit ik aan bij de opmerkingen van de twee vorige collega's. Ik kijk met toenemende verbazing op welke manier het wordt geregeld voor de heer Laes: via zijn waarnemingspost voor de gewestelijke fiscaliteit.

Als iedere transfer van ambtenaren of van bevoegdheden van het federale naar het gewestelijke niveau op een dergelijke manier moet verlopen, houd ik mijn hart vast.

Ik vind het ook ongehoord, mijnheer de staatssecretaris, dat in deze tijden van economische crisis, in deze

tijden waarin u zagezegd de strijd voert tegen exorbitante bonussen, de overheid zelf niet een voorbeeldfunctie aanneemt en zich een zekere soberheid aanneemt, ook voor zijn ambtenaren. Men kent iemand zomaar een persoonlijk cadeau – dat is het toch bijna – toe van 20 000 euro belastbaar per jaar. Ik vind dit buiten alle proportie. Dat krijgt men aan de mens in de straat – die dagelijks zijn job doet en die dagelijks moet zorgen dat de boel draait – niet uitgelegd. Ik vind dit een verkeerd signaal vanwege de overheid, ik kan er niets aan doen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

23 Question de M. Guy Milcamps au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "le transfert de propriété aux entités fédérées" (n° 20498)

23 Vraag van de heer Guy Milcamps aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de overdracht van eigendommen aan de deelgebieden" (nr. 20498)

23.01 Guy Milcamps (PS): Monsieur le président, je vous remercie de me donner la parole. Je reviens de la commission de l'Intérieur.

Monsieur le secrétaire d'État, mon collègue Ben Weyts interrogeait récemment le premier ministre par le biais d'une question écrite sur le transfert de propriété aux entités fédérées. Le premier ministre lui répondait qu'en exécution d'une notification du comité de concertation du 23 avril 2008, un groupe de travail s'était réuni à plusieurs reprises pour dresser un état des lieux du transfert de bâtiments aux Régions et Communautés. Il ajoutait qu'il fallait encore boucler le transfert de propriété de l'État aux Régions flamande et wallonne de bâtiments utilisés pour l'hébergement d'administrations subordonnées et de bâtiments du ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture.

Si mes informations sont exactes, le gouvernement fédéral devrait encore transférer aux entités fédérées 47 bâtiments et terrains dont 35 du ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture. Cette procédure prendra du temps et les bâtiments et terrains concernés sont donc susceptibles de souffrir de l'usure du temps et de dégradations diverses. Ce dossier est d'ailleurs pendant depuis plus de cinq ans: lorsque je siégeais au Parlement wallon, on en discutait déjà en commission.

Le bâtiment qui m'a conduit à vous poser cette question, monsieur le secrétaire d'État, est inoccupé depuis quinze ans et il se réduit peu à peu à l'état de taudis en plein centre-ville. Un pouvoir public, en l'occurrence une commune, intéressé par l'un de ces biens qui n'intéresserait pas la Région, peut-il d'ores et déjà s'en porter acquéreur et dans l'affirmative, selon quelles procédures et modalités concrètes?

23.02 Bernard Clerfayt, secrétaire d'État: Monsieur Milcamps, voici la réponse du ministre.

Je peux vous confirmer qu'à la suite du transfert de compétences en matière de pouvoirs locaux et d'agriculture, une série de bâtiments en propriété ou copropriété doivent être transférés aux Régions. Depuis 2002, des discussions sont en cours avec elles au sein du comité de concertation et même au sein de la Conférence interministérielle Finances et Budget pour dresser la liste des biens qui doivent être transférés en application de l'article 12 de la loi spéciale du 8 août 1980, à savoir: "Les biens immeubles de l'État, tant du domaine public que du domaine privé, indispensables à l'exercice des compétences des Régions et des Communautés leur sont transférés sans indemnités. Les conditions et modalités de ce transfert sont visés par l'arrêté royal délibéré en Conseil des ministres".

Les projets d'arrêtés royaux portant le transfert de 57 bâtiments ont déjà été présentés au Conseil des ministres en 2005 et au comité de concertation à diverses reprises. Or, jusqu'à ce jour, la Région wallonne s'oppose au transfert, car elle n'admet pas qu'il s'opère gratuitement, mais sans indemnités. Elle a tenté d'obtenir une compensation financière, ce qui heurte les principes de la loi spéciale. Bien que celle-ci ne prévoie pas d'accord formel de la Région, nous avons continué à chercher une solution consensuelle.

Dans l'attente du transfert des bâtiments indispensables à l'exercice de leurs compétences, les services transférés aux Régions les occupent toujours gratuitement. Toutefois, l'Inspection des Finances s'oppose à ce que l'État fédéral investisse dans ces immeubles, sauf dans la mesure où la Région prendrait l'engagement de les rembourser au fédéral. Seuls les travaux de sécurité pour les personnes sont envisageables. De même, l'Inspection estime que la logique voudrait que la Région paie un loyer, ce qui

n'est pas le cas.

Il ne peut donc être question d'une remise en état des bâtiments par le pouvoir fédéral avant leur transfert. La loi spéciale est très claire à cet égard. La Région wallonne est bien au courant de cette situation, mais en décembre elle a de nouveau demandé le report de la décision au comité de concertation.

La Conférence interministérielle Finances et Budget, saisie de la question d'éventuelles conséquences financières du transfert par le comité de concertation a décidé que des contacts bilatéraux seraient pris pour régler rapidement la situation.

Dans la mesure où la Région wallonne nous ferait savoir qu'elle renonce à une partie du transfert proposé, en considérant que le bâtiment en question n'est pas indispensable à l'exercice de ses compétences – ce qu'elle s'est refusée à faire jusqu'ici –, la Régie pourrait alors décider de s'en séparer en vente publique, comme il est de règle en termes d'aliénation des biens de l'État.

23.03 **Guy Milcamps** (PS): Monsieur le secrétaire d'État, je vous remercie beaucoup. Cela répond parfaitement à ma question.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

La réunion publique de commission est levée à 17.31 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.31 uur.